

(N° 435)

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 25 JULI 1924.

Wetsontwerp op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen
van ouderdom en vroegen dood der beambten.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Om te beantwoorden aan den wensch uitgedrukt door de groote beambten-vereenigingen en te voldoen aan de belofte onlangs door ons gedaan bij de bespreking der algemeene wet tot verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood, hebben wij de eer aan het onderzoek der Kamers, een wetsontwerp omtrent dezelfde aangelegenheid, ten voordeele der beambten, te onderwerpen.

Bij dit ontwerp wordt, voor deze categorie van arbeiders, de verplichting gehuldigd voor hun eigen een ouderdomsrente en voor hun weduwe een lijfrente te vestigen; aan de weezen bovendien wordt daarbij uitbetaling verzekerd van een tijdelijke toelage.

Het ontwerp is gesteund op de drievoudige medewerking van belanghebbende, werkgever en het Rijk. Dit principe werd reeds in de algemeene wet alsmede in de wet betreffende de mijnwerkers aangenomen.

Eindelijk verzekert het, van het jaar af na dit, waarin de wet wordt toegepast, verleening van een aanvullingstoelage bestemd om in zekere mate het bedrag van de ouderdomsrente en van de weduwesrente te verhoogen, wanneer hij die onder de wet valt, gelet op zijn leeftijd, geen voldoende renten heeft kunnen vestigen door middel van voor eigen rekening gedane stortingen.

Hieronder geven wij enkele uitleggingen omtrent de economie van het ontwerp.

HOOFDSTUK I.

Verzekeringsplichtigen.

Artikel één bepaalt dat alle beambten door de wet worden beheerscht, het woord « beambte » hebbende ten deze dezelfde beteekenis als in de wet op de bediendenarbeidsovereenkomst.

De bepalingen van artikel één zijn algemeen : Zóó heeft de wet bindende kracht voor beambten werkzaam in een nijverheids-, handels- of financieele inrichting, in dienst bij een ministerieel officier (notaris, avoué of deurwaarder) of een particulier, welke ook dezes beroep zij (advocaat, ingenieur, architect, enz.).

Deze opsomming dient niet als een beperking, doch als een eenvoudige opheldering aangezien.

Er weze opgemerkt dat :

1° De belanghebbenden onder de toepassing der wet vallen en derhalve gehouden zijn de wettelijke stortingen te doen van het oogenblik af dat zij bij een werkgever zelfs ook proefsgewijs in dienst treden; anderzijds is de werkgever zelf verplicht zijn bijdrage te betalen. Deze stortingen blijven invorderbaar totdat de belanghebbende 65 jaar is, indien het gaat om een manlijke verzekeringsplichtige, en 60 jaar is, indien het gaat om eene vrouwelijke verzekeringsplichtige.

De wet blijft dus van toepassing op den beambte die, gebruik makend van het recht hem bij artikel 2, 1°, verleend, de vervroegde uitbetaling van zijn pensioen heeft bekomen en daarna weder dienst neemt als beambte;

2° De wet is bindend voor de beambten van beiderlei kunne;

3° De wet beheerscht alle beambten, welk ook het bedrag hunner bezoldiging zij. Niemand kent de toekomst, en de levenservaring bewijst dat vaak personen, die goed bezoldigde betrekkingen hebben bekleed, hunnen ouden dag hebben zien aankomen zonder de onontbeerlijke bestaansmiddelen te bezitten. Anderen vroegtijdig overleden, hebben een weduwe en weezen achtergelaten in een toestand, het gebrek en zelfs de ellende nabij. De toepassing der wet van 20 Augustus 1920 heeft ons den erbarmelijken toestand kenbaar gemaakt van talrijke grijsaards die, gedurende hun loopbaan, nochtans hadden beschikt over betrekkelijk aanzienlijke geldmiddelen;

4° De wet is van toepassing op de beambten van Belgische nationaliteit en van vreemde nationaliteit op voorwaarde nochtans dat de werkgever in België een verblijf hebbe, waar de bezoldiging van den beambte wordt uitbetaald. De nationaliteit der onderneming, waarbij de belanghebbende in dienst is, is dus van weinig gewicht. En als de belanghebbende Belg is, heeft de wet voor hem bindende kracht, zelfs wanneer hij in den vreemde werkzaam is, op voorwaarde dat hij in dienst zij bij een Belgische onderneming of in een filiaal van een in België gevestigde vreemde onderneming en dat zijn bezoldiging door deze wordt uitbetaald. In dit geval kan en moet, inderdaad, de inhouding geschieden en kan en moet de werkgeversbijdrage worden gestort.

De wet heeft geen bindende kracht voor beambten van Belgische nationaliteit, in België te werk gesteld voor een buitenlands gevestigd werkgever, die in België geen enkel filiaal heeft. Het is niet mogelijk den werkgever er toe te verplichten de inhouding op de bezoldiging van zijnen beambte te doen en, anderzijds, kan door den belanghebbende niet worden geëischt dat zijn werkgever de bij de wet voorziene werkgeversbijdrage storte. Evenwel kunnen de beambten steeds genieten van de Rijksbijdrage door, als vrije verzekerden, de stortingen

te doen, bij de algemeene wet bepaald, onder de voorwaarden bij deze wet voorzien. Maar degene, die bij artikel 31 voorziene ouderdomstoelage willen bekomen, en hun weduwe de bij artikel 35 bedoelde toelage willen laten genieten, zijn er toe gehouden met hun eigen geldmiddelen een jaarlijksche storting te doen gelijk aan het bij artikel 4, 1° en 2° bepaald bedrag.

Laten wij eindelijk opmerken dat de beambten van vreemde nationaliteit slechts dan kunnen genieten van de Rijksbijdrage, als hun land van herkomst aan onze landgenooten gelijkwaardige voordeelen toekent. Het is de regel die werd aangenomen in de algemeene wet en in de speciale wet betreffende de mijnwerkers. Het behoeft geen betoog dat de Regeering zal pogen reciprociteitsverdragen te sluiten met de landen waar de wetgeving omtrent die aangelegenheid zulks mogelijk maakt.

De wet is insgelijks bindend voor de beambten in dienst bij een openbare inrichting : zóó is zij van toepassing op de fabrieksraden, op de Protestantsche en Israelitische consistoriën van door de Regeering erkende Kerken, op de burgerlijke godshuizen, op de armbesturen, op de banken van leening, op de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, enz.

Rijks-, provincie- en gemeentebeambten blijven onderworpen aan de bijzondere regeling, waardoor zij thans worden beheerscht.

HOOFDSTUK II.

Bedrag der persoonlijke storting en der werkgeversbijdrage.

Het bedrag der persoonlijke storting en dat der werkgeversbijdrage zijn elk vastgesteld op 50 t. h. van de aan den beambte uitbetaalde bezoldiging.

Het woord « bezoldiging » dient hier opgevat in zijn meest algemeene betekenissen : het omvat de vaste, regelmatig aan den belanghebbende uitbetaalde bezoldigingen, commissieloonen, tantièmes, dertiende maand-vergoeding, enz. Bovendien zijn de persoonlijke storting, en de werkgeversbijdrage verschuldigd voor de door den werkgever betaalde afdankingsvergoedingen ; deze, inderdaad, vervangen het loon voor het tijdsbestek gedurende hetwelk de beambte waarschijnlijk zonder werk zal zijn.

Zooals hierboven werd opgemerkt, worden alle beambten, ongeacht het bedrag hunner jaarlijksche bezoldiging, door de wet beheerscht ; evenwel dienen persoonlijke storting en werkgeversbijdrage slechts gestort op een maximum van 12,000 frank.

De belanghebbenden, welk ook het bedrag hunner bezoldiging zij, mogen steeds aanvullende stortingen doen naar goedgevallen, zich hogere renten verzekeren dan die verkregen ingevolge de wettelijke stortingen ; het spreekt echter van zelf dat zij geen werkgeversbijdrage kunnen eischen voor deze vrije stortingen.

Het bedrag der persoonlijke storting van de verzekeringsplichtigen, geboren vóór 1 Januari 1886, is vastgesteld op 6 t. h. ; het is onontbeerlijk dat laatstgenoemden zich een grooter persoonlijke opoffering getroosten, om het bedrag der rente te verhoogen die, gelet op den leeftijd der verzekeringsplichtigen, waar-

van sprake, niet heel hoog zou wezen indien deze dezelfde som stortten als hun jongere collega's. Merken wij overigens op dat bedoelde verzekeringsplichtigen, die in 't algemeen geen aanzienlijke familielasten meer te dragen hebben, zonder te veel hinder die extra-bijdrage kunnen betalen.

Er wordt geen onderscheid gemaakt, wat betreft het vaststellen van het bedrag der persoonlijke storting en der werkgeversbijdrage, tusschen de manlijke en de vrouwelijke verzekeringsplichtigen, ofschoon deze enkel een ouderdomsrente hebben te vestigen en zich niet te bekommeren hebben om een weduwerente.

Wij hebben er alzóó toe besloten om de volgende redenen :

1° De leeftijd vereischt om het pensioen te genieten wordt voor de vrouwelijke verzekeringsplichtigen op 60 jaar bepaald, terwijl die voor de manlijke op 65 jaar wordt vastgesteld ;

2° Er werd bevonden dat, vaak zelfs, de vrouwelijke beambten vóór bedoelden leeftijd te hebben bereikt, aan allen arbeid vaarwel zegden. Derhalve verstaat men zeer gemakkelijk dat indien men aan de vrouwelijke verzekeringsplichtigen een ouderdomsrente wil verzekeren van een nogal aanzienlijk bedrag, het volstrekt noodig is van hen vrij belangrijke stortingen te vergen, zoolang zij door de wet worden beheerscht.

Anderzijds, hadden wij voor deze categorie van verzekeringsplichtigen een werkgeversbijdrage vastgesteld kleiner dan die, welke de werkgever dient te storten voor manlijke belanghebbenden, dan zou deze maatregel de werkgevers kunnen aanzetten hebben zuinigheidshalve vrouwelijke medewerking te verkiezen, hetgeen ze slechts zelden doen, wanneer het handarbeiders betreft.

Wanneer de beambte werkzaam is voor rekening van verschillende werkgevers zijn de persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage verschuldigd voor elke bezoldiging ontvangen door den verzekeringsplichtige. 't Is de eenige practisch mogelijke oplossing, vermits het zeer moeilijk zoo niet onmogelijk zou geweest zijn regelen voor te schrijven om te bepalen binnen welke grenzen en in welke verhouding elk der werkgevers door de wet gebonden is. Inderdaad men zou, in elk geval, moeten rekening houden met het totaal bedrag van de jaarlijks door den beambte gewonnen sommen en anderzijds van het bedrag der bezoldiging door elk werkgever uitbetaald, om vast te stellen op welk oogenblik elk dezer dient op te houden met inhoudingen te doen en zijn bijdrage dient te betalen. Nu, de eerste dezer factoren is slechts einde 's jaars gekend.

Moest echter een beambte van een of ander werkgever een bezoldiging ontvangen, welke jaarlijks 12,000 frank te boven gaat, dan zal het bedrag der persoonlijke storting en der werkgeversbijdrage vastgesteld worden voor elk hunner op de basis van 12,000 frank.

HOOFDSTUK III.

Bestemming der stortingen.

De persoonlijke storting van den verzekeringsplichtige wordt door den werkgever van zijn bezoldiging ingehouden, onder de voorwaarden en op de tijdstippen bepaald bij Koninklijk besluit.

Anderzijds is de werkgever er toe gehouden zijn bijdrage te betalen voor elken, zelfs ook proefgewijs, werkzamen beambte.

Het totaal bedrag van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage wordt door den werkgever, binnen den reglementairen termijn, aan het verzekeringsorganisme overgemaakt.

Mocht de verzekeringsplichtige een ander verzekeringsorganisme gekozen hebben als de werkgever, dan dient zijn storting door laatstgenoemde afgegeven aan de door eerstgenoemde aangewezen verzekeringsinstelling.

Het verzekeringsorganisme is er toe gehouden de aldus ontvangen sommen om te slagen volgens de modaliteiten aangeduid in de artikelen 9 en 10 van het ontwerp.

Het is er toe gehouden, in de eerste plaats, op de ontvangen som het bedrag te heffen van de storting, welke bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas dient gedaan in uitvoering van de artikelen 4 en 5 der algemeene wet. Die storting is vastgesteld op het minimum van 2 frank per maand voor de nog niet gehuwde manlijke verzekeringsplichtigen, minder dan 18 jaar oud, alsmede voor de vrouwelijke verzekeringsplichtigen, en op 6 frank per maand voor de anderen. Wanneer het verzekeringsorganisme, door den verzekeringsplichtige aangewezen, niet hetzelfde is als dat gekozen door den werkgever, dient elke verzekeringsinstelling slechts de helft van het bedrag dier storting te heffen.

Deze sommen worden door het verzekeringsorganisme bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gestort en dienen tot het vestigen van een ouderdomsrente voor den verzekeringsplichtige en zijne echtgenoot en van een overlevingsrente voor laatstgenoemde, onder de bij de algemeene wet bepaalde voorwaarden. Deze verrichting wordt opgelegd om de door deze wet beheerschten de voordeelen te laten genieten die door de algemeene wet aan de andere arbeiders worden verleend.

Het verzekeringsorganisme dient daarna een tweede heffing te doen, waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij artikel 9, 2°, der wet. De aldus geheven som dient gestort in het Toelagefonds voor beambten. Dit Toelagefonds waarvan de geldmiddelen uitsluitend worden verschaft door bijdragen van al de verzekeringsplichtigen, dient te allen tijde een speciale toelage te betalen aan de weduwen van verzekeringsplichtigen, hebbende kinderen te hunnen laste, zooals bij artikel 12 wordt bepaald. Bedoelde toelage dient hun uitgekeerd tot wanneer die kinderen den leeftijd van 18 jaar hebben bereikt en dient, in geval van overlijden der moeder, tot dien leeftijd aan de weezen voortbetaald.

Anderzijds, gedurende de overgangperiode, wordt door het Toelagefonds een aanvullingsrente verleend aan de verzekeringsplichtigen die, bij de toepassing dezer wet, een zekeren leeftijd hebben overschreden, en aan de weduwen der verzekeringsplichtigen, die overlijden tijdens de eerste jaren van de toepassing der wet. (Zie daaromtrent Hoofdstuk VIII der Memorie van Toelichting.)

Wat betreft het overschot der sommen, door het verzekeringsorganisme ontvangen, moet dit ze gebruiken voor de bij artikel 10 voorziene doeleinden.

Er weze opgemerkt dat geen enkele bepaling van technischen aard in de wet

werd ingelascht. De voorwaarden, waaronder de vestiging der verschillende renten dient plaats te hebben, worden vastgesteld bij een reglement van Algemeen Bestuur, opgemaakt door de Regeering met de medewerking van ten deze bevoegde personaliteiten. De technische grondslagen van de verzekering, inzonderheid het sterftecijfer der renteheffers, thans nog onvoldoende bekend, kunnen eventueel de wijzigingen ondergaan, door de ervaring opgelegd of door nieuwe economische omstandigheden noodzakelijk gemaakt.

In uitvoering van artikel 10, wordt het verzekeringsorganisme er toe gehouden de volgende renten te vestigen :

I. — *Gehuude manlijke verzekeringsplichtigen.*

a) Een lijfrente voor den verzekeringsplichtige zelf, welke volstrekt op 65 jaar dient in te gaan.

De belanghebbende heeft echter het recht van af den leeftijd van 55 jaar om de uitkeering zijner rente te vragen. Het hoeft geen betoog dat het bedrag der rente, die hem dan wordt uitgekeerd, verhoudingsgewijze wordt verminderd.

De verzekeringsplichtige, die van bedoeld recht wenscht gebruik te maken, moet zijn aanvraag bij het verzekeringsorganisme indienen, minstens vijftien maand vóór den leeftijd, waarop hij er toe beslist heeft zijn rente te genieten. Deze regel werd vastgesteld om in zekere mate de uitwerkselen te verzachten van een selectie, welke ten opzichte van de verzekeringsorganismen wordt gedaan; anderzijds zal die regel de belanghebbenden er toe beletten bedoelde beslissing al te lichtzinnig te nemen daar het bedrag der rente, in geval van vervroegde uitkeering, merkkelijk minder is.

De verzekeringsplichtige, die aldus vervroegde uitkeering zijner ouderdomsrente heeft bekomen, kan geen aanspraak meer maken op de ouderdomstoelage, voorzien bij artikel 34 der wet.

Zooals boven werd gezegd wordt het Toelagefonds uitsluitend gestijfd door een gedeelte der bijdragen van de verzekeringsplichtigen; het is dus billijk enkel met de door dit organisme verleende voordeelen, de verzekeringsplichtigen te begunstigen, die hun bijdrage bij dit Fonds geregeld en tot den leeftijd van 65 jaar, welke in beginsel voor het ingaan der ouderdomsrente vastgesteld, hebben gestort.

Anderzijds, indien wij aan de belanghebbenden een vrij belangrijke toelage willen verleen en is het noodzakelijk het getal rechthebbenden niet uit te breiden en het verleen der toelage eenigszins te beperken.

b) Een lijfrente voor de echtgenoot van den verzekeringsplichtige.

Deze rente is uitkeerbaar aan de echtgenoot van den verzekeringsplichtige, bij dezes overlijden.

Door echtgenoot wordt bedoeld de vrouw, die met den verzekeringsplichtige door het huwelijk is vereenigd den dag, waarop de verzekeringsplichtige sterft. De weduwerente wordt op een enkele voorwaarde verleend : het huwelijk moet plaats hebben vóór dat de ouderdomsrente van den belanghebbende ingaat.

Het bedrag der rente, die aldus wordt gevestigd voor de weduwe van den

verzekeringplichtige wordt vastgesteld naar verhouding van het bedrag der lijfrente, die hem op 65-jarigen leeftijd diende te worden uitgekeerd.

Wanneer de verzekeringplichtige overlijdt vooraleer den leeftijd van 41 jaar te hebben bereikt, wordt het bedrag van de weduwerente vastgesteld op 35 t. h. van het bedrag der lijfrente van den echtgenoot.

Wanneer hij overlijdt na zijn 40^e jaar, wordt bedoeld percent met 1 t. h. vermeerderd voor elk langer geleefd jaar, om 50 t. h. te bereiken wanneer de verzekeringplichtige op 55-jarigen of op een hooger leeftijd overlijdt.

Hoe ouder een vrouw is, hoe moeilijker zij zich, door arbeid, de geldmiddelen tot haar onderhoud kan aanschaffen. Het is dus gebleken dat de wet, zooals enkelen het hadden gevraagd, het bedrag der weduwenrente niet eenvormig op 50 t. h. der lijfrente van den echtgenoot moest vaststellen, welke ook de leeftijd zij van den verzekeringplichtige, bij zijn overlijden. Wij stellen een minder hoog percent voor, wanneer deze vroegtijdig overlijdt, percent dat trapsgewijs verhoogd wordt, wanneer de echtgenoot overlijdt na den leeftijd van 40 jaar te hebben bereikt.

De bij de wet vastgestelde percenten zijn slechts van toepassing wanneer de verzekeringplichtige en zijn echtgenoot van denzelfden leeftijd zijn. Men begrijpt dat, wanneer de weduwe jonger is dan haar overleden echtgenoot, het bedrag der rente naar verhouding wordt verminderd en, wanneer zij ouder is, naar verhouding wordt vermeerderd.

Die wijzigingen worden aangebracht volgens een door de Regeering goedgekeurden regel.

Bij de wet worden de verzekeringplichtigen er toe gehouden renten te vestigen; dienvolgens wordt het de belanghebbenden niet toegelaten uitkeering te vragen van het kapitaal van de door middel der wettelijke stortingen te hunnen voordeele gevestigde renten. Een uitzondering nochtans werd voorzien ten behoeve der weduwen. Gevallen zullen zich voordoen, waarin enkele dier weduwen er belang bij hebben, bij het overlijden van hun echtgenoot, over een klein kapitaal te beschikken om een handelszaak of een ambacht te beginnen. Het is rechtvaardig gebleken hen steun te verleen; bij de wet wordt dan toegelaten uitkeering te doen in geld van hoogstens de helft van het kapitaal der rente, waarop zij gerechtigd zijn. Het behoort aan de Hooge Commissie voor beambtenpensiõesen de daartoe noodige machtiging te verleen. Dit organisme beslist onherroepelijk na onderzoek omtrent het gegronde der vraag.

II. — *Manlijke Verzekeringplichtigen, die jonkman, weduwnaar of wettelijk gescheiden zijn.*

a) Er wordt voor deze categorie van verzekeringplichtigen, onder dezelfde voorwaarden als die vastgesteld voor de gehuwden, een lijfrente gevestigd, welke volstrekt dient uitgekeerd op 65-jarigen leeftijd, met het recht voor de belanghebbenden daarvan de vervroegde uitkeering te vragen.

Een gehuwde beambte en een nog niet gehuwde beambte, weduwnaar of wettelijk gescheiden, die beide van af hetzelfde jaar door de wet worden

beheerscht en sindsdien geregeld gelijkwaardige stortingen hebben gedaan, zullen op 63jarigen leeftijd op een gelijke lijfrente gerechtigd zijn.

b) De jaarlijks voor rekening dezer belanghebbenden ingeschreven sommen worden voorbehouden om een lijfrente te vestigen voor de echtgenoot, in geval van huwelijk of nieuw huwelijk, op voorwaarde dat dit plaats hebbe vóór dat de ouderdomsrente van den belanghebbende is ingegaan. Op die wijze, ondergaat de vrouw niet de minste schade wegens het feit dat haar echtgenoot op een hoogen leeftijd in het huwelijk is getreden.

Wanneer de verzekeringsplichtige, die jonkman, weduwnaar of wettelijk gescheiden is, komt te sterven vooraleer zijn ouderdomsrente is ingegaan, wordt de helft van het gevestigd kapitaal uitgekeerd aan zijn afstammelingen; zijn er geen afstammelingen, dan wordt ze uitgekeerd aan de ascendenten; en zijn er geen afstammelingen of geen ascendenten, dan mag de belanghebbende den persoon aanduiden waaraan ze dient uitgekeerd.

Daar dit gedeelte van het kapitaal gevestigd is door middel van persoonlijke stortingen van den verzekeringsplichtige, is het billijk gebleken dit uit te keeren aan de rechtverkrijgenden daarvan.

De tweede helft, die gevestigd werd door de werkgeversbijdragen, wordt gestort in het Toelagefonds voor beampten.

Bij ontstentenis van rechtverkrijgenden behoorende tot één van de drie bovenvermelde categorieën, wordt het totaal bedrag van het kapitaal gestort in het Toelagefonds. Het is om zoo te zeggen een erflooze nalatenschap, die aldus ten goede komt aan de collectiviteit der beampten.

Is de verzekeringsplichtige jonkman, weduwnaar of wettelijk gescheiden op het oogenblik dat zijn ouderdomsrente ingaat, dan wordt geheel het kapitaal in het Toelagefonds gestort.

Maar gaat de gepensioneerde belanghebbende later een huwelijk aan, dan is bedoeld Fonds aan dezès echtgenoot een weduwerente verschuldigd.

Met het oog op het vaststellen dezer rente wordt de in het 2° van artikel 10 voorziene bepaling toegepast. Het bedrag dezer rente is dus, wanneer de echtgenooten van eenzelfde leeftijd zijn, 50 t. h. der lijfrente verleend aan den overleden echtgenoot; zijn zij van verschillende leeftijd, dan wordt het bedrag gewijzigd overeenkomstig een bij Koninklijk besluit vastgestelde regeling.

Mocht de gepensioneerde overlijden zonder in den echt te zijn getreden, dan wordt 50 t. h. van het kapitaal, vermeerderd met de intresten, uitgekeerd aan de afstammelingen, aan de ascendenten of aan den door hem aangeduiden persoon, gelijk er werd beslist voor den verzekeringsplichtige, jonkman, weduwnaar of wettelijk gescheiden, die overleden is vooraleer zijn ouderdomsrente is ingegaan. De overschietende 50 t. h. blijven eigendom van het Toelagefonds.

En bij ontstentenis van rechtverkrijgenden behoorende tot één der drie categorieën, wordt het totaal bedrag van het kapitaal door bedoelde instelling behouden. Zooals hierboven werd gezegd, komt het ten goede aan de collectiviteit der beampten.

III. — *Vrouwelijke verzekeringsplichtigen.*

Het totaal bedrag van het overschot der sommen gestort voor rekening van deze categorie van verzekeringsplichtigen, wordt door het verzekeringsorganisme bewaard tot het vestigen van een lijfrente, welke op 60jaringen leeftijd ingaat.

In algemeenen regel, zegt de vrouwelijke beambte aan het werken vaarwel op weinig gevorderden leeftijd, omdat zij, eenerzijds, in den arbeid van haren echtgenoot de noodige bestaansmiddelen vindt en zij, anderzijds, door haar gestel wordt gedwongen haar bezigheden te staken, dan wanneer de man nog over al zijn vermogens beschikt om zich aan een regelmatig arbeid te begeven. Om die reden is het wenschelijk gebleken te beslissen dat het pensioen der vrouwelijke beambte volstrekt op 60jarigen leeftijd dient in te gaan en dat gelijk boven wordt gezegd om haar ouderdomsrente te vestigen, al de sommen dienen aangewend, die beschikbaar blijven na de bij artikel 9 voorziene inhoudingen te hebben gedaan.

De vrouwelijke verzekeringsplichtige mag de uitkeering van haar rente van af 55 jaar aanvragen, doch evenals werd beslist voor de manlijke verzekeringsplichtigen, kan dan geen aanspraak worden gemaakt op de bij artikel 34 voorziene ouderdomstoelage.

Wat betreft de renten, gevestigd door middel van stortingen gedaan bij de Lijfrentekas, wordt niet afgeweken van de bepalingen der algemeene wet, waarbij de leeftijd wordt vastgesteld, waarop die rente ingaat

HOOFDSTUK IV.

Verzekeringsorganismen.

Wij kwamen tot de overtuiging dat als verzekeringsorganismen niet enkel de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, maar ook bijzondere organismen dienen aangenomen. Reeds nu hebben talrijke nijverheids-, koophandels- en financieele inrichtingen de ouderdomsverzekering van haar personeel afgesloten door toedoen van bijzondere organismen, waarvan de vastgestelde voorwaarden in 't algemeen voldoening hebben geschonken zóó aan de werkgevers als aan de beambten. Anderzijds hebben werkgevers, met hetzelfde doel, particuliere instellingen gesticht in den schoot hunner inrichting. Daarmee dient rekening gehouden. Zou het billijk zijn de bestaande instellingen, die wetenschappelijk zijn ingericht, te berooven van eene reeds door hen verworven clientele en zou het redelijk zijn de kassen af te schaffen, welke de werkgevers hebben opgericht, wanneer ze zijn ingericht overeenkomstig actuarieele regelen? Het lijkt me evenmin wenschelijk het monopolium dier verzekeringen toe te vertrouwen aan één enkel organisme. Ten deze, kan vrije mededinging niet anders als voor de belanghebbenden grootte voordeelen aanbieden.

Evenwel zullen alle bijzondere organismen niet toegelaten worden om de bij de wet voorziene verzekeringen af te sluiten. Het is inderdaad onontbeerlijk er voor te waken dat de verzekeringsverrichtingen tot een goed einde worden

gebracht, daar het in deze omstandigheid stortingen betreft ten deele voortkomende van de bezoldiging van belanghebbenden, die slechts over beperkte geldmiddelen beschikken.

De Regeering is er bijgevolg toe verplicht daartoe alle noodige maatregelen te treffen. Om die reden dienen bijzondere organismen door de Regeering vooraf aangenomen. Deze aanneming wordt hun slechts verleend na een ernstig onderzoek naar hun financieelen toestand en naar hun werkwijze, en, ingevolge hun aanneming, dienen zij zich te onderwerpen aan het bestendig toezicht der Regeering en dienen zij aan hun cliënten voordeelen te verzekeren, welke niet geringer mogen zijn dan die vastgesteld bij algemeen reglement.

Zonder echter een inquisitoriale en kwellende regeling te willen invoeren, zal het reglement zoodanig zijn dat het de grootste veiligheid verzekert aan de verrichtingen noodig voor de uitvoering dezer wet.

Dit reglement zal worden opgemaakt in denzelfden geest als dat, waarop de voorbereiding was gesteund van het Koninklijk Besluit van 29 Augustus 1904 gewijzigd bij dit van 25 Juni 1905, gegeven in uitvoering der wet van 24 December 1903 op de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen. De ervaring heeft de weldaden aangetoond van de contrôle op die wijze opgelegd aan de aangenomen verzekeringsmaatschappijen, en 't is ons niet bekend dat die contrôle de minste belemmering aan bedoelde organismen heeft veroorzaakt.

HOOFDSTUK V.

Keuze van het verzekeringsorganisme.

Aldus wordt bij het wetsontwerp het afsluiten der verzekeringen opgedragen aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas en aan de daartoe aangenomen organismen.

De sommen voortkomende van de persoonlijke storting van de verzekeringsplichtigen en van de werkgeversbijdrage dienen bij het een of het ander dier organismen gestort. Wie heeft het recht het verzekeringsorganisme te kiezen? De wet bepaalt dat de beambte het organisme zal aanwijzen waaraan het bedrag zijner persoonlijke stortingen dient toevertrouwd en dat de werkgever zijnerzijds het organisme zal kiezen, waarbij dienen gestort de sommen voortkomende van de werkgeversbijdrage. Elke partij kan voorkeur hebben voor dit of dat organisme en niets billijkt het recht om deze of gene partij er over te laten beslissen aan welk organisme de verplichte stortingen dienen toevertrouwd.

De werkgever mag den beambte niet beletten zich aan te sluiten bij het organisme dat hij vrij heeft gekozen. Artikel 17 bepaalt de straffen welke opgelegd worden aan den werkgever bij inbreuk op deze wetsbepaling.

Een uitzondering werd nochtans voorzien : wanneer de werkgever zich heeft verbonden een aanvullingsbijdrage te verleen met verplichting voor den beambte insgelijks een aanvullingsstorting te doen, dan wordt hem het recht overgelaten het totaal bedrag van bedoelde stortingen toe te vertrouwen aan een aangenomen organisme zijner keuze.

Indien bij de wet, wat de verplichte stortingen betreft, aan den verzekeringsplichtige het recht wordt verleend het verzekeringsorganisme aan te duiden, waaraan het bedrag zijner storting dient toevertrouwd, is het niet gebleken dat zulks het geval dient te zijn wanneer de werkgever er in toestemt aan zijn personeel een aanvullingsbijdrage te verleenen, zelfs als de beambte zijnerzijds gehouden is zelf een aanvullende persoonlijke storting te doen. Het verleenen van dit voordeel hangt uitsluitend af van den goeden wil des werkgevers en men kan hem het recht niet betwisten de voorwaarden te bepalen waaraan degene zich moet onderwerpen, die van bedoelde aanvullingsbijdrage wenscht te genieten, van het oogenblik dat die voorwaarden noch met de openbare orde, noch met de goede zeden in strijd zijn.

Aldus mag de werkgever beslissen dat hij enkel zal tegemoetkomen mits het totaal bedrag der aanvullende persoonlijke en werkgeversbijdrage worde gestort bij het door hem aan te duiden verzekeringsorganisme. Er weze opgemerkt dat het aan den werkgever verleend recht evenwel beperkt is, vermits het door hem gekozen verzekeringsorganisme dient aangenomen te zijn.

Gelet op de bewoordingen van artikel 19 van het ontwerp, lijkt het noodzakelijk dit recht bij een speciale bepaling te huldigen.

HOOFDSTUK VI.

Rijksbijdrage.

De verzekeringsplichtigen wier jaarlijksch inkomen niet hooger loopt dan het maximum bepaald bij artikel 25, 2°, der algemeene wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood, genieten de Rijksbijdrage binnen de perken en onder de voorwaarden vastgesteld bij artikel 8 dezer wet.

Om die reden dient een gedeelte van de op rekening der beambten gedane stortingen afgegeven te worden aan de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas.

Bovendien ontvangen hun weduwe en weezen de bij artikelen 15, 18 en 19 der algemeene wet voorziene toeslagen. Eindelijk, gedurende de overgangsperiode, hebben de beambten en hun echtgenoot recht op de bij deze wet gewaarborgde rentetoeslagen.

De speciale bijdragen voor onderdoms- en weduwetoeslagen, die de belanghebbenden krachtens deze wet genieten, zijn totaal geïmmuniseerd, dit, met het oog op de vaststelling van het bedrag van laatstbedoelde toeslagen. Dit is slechts de toepassing, voor de beambten, der in de wet betreffende de mijnwerkers vastgestelde beginselen, krachtens dewelke er geen rekening wordt gehouden met de door het Nationaal Fonds verleende toegevoegde en aanvullende pensioenen voor de bepaling van het bedrag van bedoelde toeslagen.

Aldus zijn de beambten, wier jaarlijksch inkomen het hierboven bepaald maximum niet overschrijdt, verzekerd al de door het Rijk aan de belanghebbenden verleende voordeelen te genieten, welke door de algemeene wet worden beheerscht, op voorwaarde de bepalingen dezer wet na te leven.

HOOFDSTUK VII.

Aanvullingsstortingen.

Bij de wet wordt geenszins verhinderd dat beambten of werkgevers vrijwillig aanvullingsstortingen doen om het bedrag der ouderdomsrenten of der overlevingsrente te verhoogen. Wel integendeel laat zij toe dat bij de arbeidsovereenkomst wordt bepaald dat bedoelde stortingen verplichtend zijn zóó voor de beambten als voor de werkgevers. In dit laatste geval, nochtans, wordt bij de wet bepaald dat de verplichting van de naleving van sommige voorwaarden afhangt.

Het hoeft geen betoog dat als enkel de werkgever, krachtens de arbeidsovereenkomst, er toe gehouden is aanvullingsstortingen te doen voor de bij de wet voorziene aangelegenheden, hij vrij mag beslissen over de bestemming dier stortingen en hij aan het verleenen van dit voordeel de door hem nuttig geachte vereischten mag stellen. Aldus mag hij er vrij over beslissen dat die stortingen worden bestemd voor het vestigen van een aanvullingsouderdoms-, van een weduwe- en van een weezenrente of van een kapitaal betaalbaar op een bepaalden leeftijd aan den belanghebbende, aan zijn weduwe of aan zijn weezen, en dat alleen de beambten die gedurende zekeren tijd in zijnen dienst zijn gebleven die aanvullingsrente mogen genieten; het staat hem insgelijks vrij te beslissen dat de uitbetaling van de rente of van het kapitaal zal opgeschorst worden in die of die omstandigheden, enz. Eindelijk mag de werkgever zijn aanvullingsbijdrage storten in een organisme zijner keuze, zelfs in een voor de uitvoering dezer wet niet aangenomen organisme.

Maar anders is het gesteld wanneer, krachtens de arbeidsovereenkomst en met het oog op de bij de wet voorziene verzekeringscontracten, de beampte een aanvullingsstorting moet doen met verplichting voor den werkgever insgelijks een aanvullingbijdrage te storten. Dan hangt deze verplichting van drie voorwaarden af :

1° De werkgever is er toe gehouden zijn aanvullingsbijdrage te storten bij het verzekeringsorganisme terzelfdertijd als deze van zijn beampte : in geen geval mag hij de betaling zijner bijdrage uitstellen;

2° De renten of kapitalen gevestigd door middel van die aanvullingsstortingen blijven den beampte voorgoed verworven. In dit geval mag de werkgever geen voorwaardelijke stortingen doen, met b. v. het verwerven van door middel zijner bijdragen gevestigde renten of kapitalen afhankelijk te maken van een bepaald diensttermijn;

3° Eindelijk, de op die wijze gestorte sommen, zóó door den werkgever als door den beampte, dienen toevertrouwd aan een aangenomen verzekeringsorganisme. Zooals hierboven werd gezegd, behoort de keuze er van aan den werkgever, maar die keuze mag zich alleen vestigen op een aangenomen organisme.

Laatstvermelde voorwaarde wordt insgelijks opgelegd wanneer alleen de beampte er toe gehouden is aanvullingsstortingen te doen.

De verzekeringsorganismen zijn verplicht een speciale comptabiliteit bij te houden voor de aanvullingsstortingen. Het is onontbeerlijk dat de Regeering gemakkelijk kan nagaan of de bindende wetsbepalingen nageleefd worden en het is om elke verwarring te vermijden dat aan de organismen wordt opgelegd niet in eenzelfde comptabiliteit de verplichte en de facultatieve stortingen te brengen.

HOOFDSTUK VIII.

Overgangsbepalingen.

Het lijkt noodzakelijk bijzondere maatregelen te treffen ten behoeve van de beampten, die bij het van kracht worden der wet reeds een gevorderden leeftijd zullen hebben bereikt. Deze kunnen immers met hun eigen stortingen en met de daarmee in verband staande werkgeversbijdragen zich enkel geringe renten meer verzekeren. Ongetwijfeld zullen ze, evenals hun weduwe, de bij de algemeene wet gewaarborgde voordeelen genieten, maar het leek bovendien nuttig, ten gunste van bedoelde categorie personen, bijzondere maatregelen te treffen, zooals wij het reeds deden ten gunste van de mijnwerkers, ten einde ze, onder bepaalde voorwaarden, te laten verkrijgen een bijkomende toelage, er toe bestemd om de voor hen en voor hun weduwe gevestigde rente aan te vullen.

Daarvoor wordt bij deze wet een opoffering gevraagd van al de door haar beheerschte personen. Evenals in de bijzondere wet op de mijnwerkerspensioenen, ingevolge waarvan de aan deze arbeiders uit te betalen toegevoegde en aanvullende pensioenen gevestigd worden door inhoudingen op het gezamenlijk bedrag der persoonlijke en der werkgeversbijdragen van al de verzekeringsplichtigen, vragen wij aan de beampten om, uit beroepssolidariteit, er voorloopig in toe te stemmen, dat op het bedrag der jaarlijks te hunnen bate te storten sommen, een inhouding worde gedaan, dienende tot vestiging van een bijzonder fonds, waaruit zullen genomen worden de gelden noodig tot het uitbetalen, gedurende het overgangstijdperk, van een aanvullingsrente aan hun oudere collega's en aan de weduwen.

In de wet kan niet worden bepaald hoe hoog het jaarlijksch bedrag zal loopen van de toelage, die aan de verzekeringsplichtigen en aan de weduwen zal worden uitbetaald. Zulks zal afhangen van de inkomsten van het Toelagefonds. Eerst in den loop van het jaar 1926 dus zal het Bestuur van bedoeld organisme aan den Minister van Nijverheid en Arbeid de tot vaststelling van het bedrag der toelage noodige elementen kunnen voorleggen. Bedoeld bedrag zal bij koninklijk besluit worden bepaald.

De toelagen, waarvan sprake, hebben een subsidiair karakter, t. t. z. dat ze slechts worden verleend aan belanghebbenden met een gering inkomen. Alleen onder die voorwaarde zal het mogelijk zijn aan de weinig begoede belanghebbenden tamelijk aanzienlijke toelagen te verschaffen.

In beginsel wordt rekening gehouden met het globaal inkomen van den betrokkene gedurende het jaar voorafgaande aan dat, waarin de toelage wordt aangevraagd, maar het spreekt van zelf dat de aanvrager der toelage steeds het bewijs mag leveren dat deze of gene bron van inkomsten, waar-

over hij het vorig jaar beschikte, niet meer bestaat op het oogenblik, waarop hij zijn aanvraag indient.

De voorziene immunisaties zijn dezelfde als die voor de algemeene wet. Er dient evenwel opgemerkt dat, aangezien bedoelde toelage als een steun dient beschouwd, de bezoldiging, welke een gepensioneerde beambte mocht ontvangen in aanmerking zal worden genomen. Zijn het bedrag van bedoelde bezoldiging en de overige inkomsten, welke de belanghebbende mocht hebben, voldoende om hem in staat te stellen in de behoeften van zijn huishouden te voorzien — zoo zal hij worden geacht te zijn wanneer hij een hooger inkomen heeft dan het bij de wet bepaald maximum, — dan is de verleenning van een aanvullingsrente des te minder gebillijkt daar de geldmiddelen van het Fonds worden verschaft, niet door de Rijksbedragen maar door stortingen van de betrokkenen en alleen moet dienen om beampten, die op den pensioensouderdom, in een lastigen toestand verkeerden, ter hulp te komen.

Het Toelagefonds zal rechtspersoonlijkheid hebben. Aan het hoofd er van staat een bestuursraad bestaande uit vertegenwoordigers der werkgevers en der beampten. De Minister van Nijverheid en Arbeid heeft het recht zich daarin te laten vertegenwoordigen door twee commissarissen, die er dienen voor te waken dat het Fonds goed wordt bestuurd en dat de wet nauwkeurig wordt nageleefd.

De aanvragen om toelage dienen naar het Fonds gezonden. Het bestuur onderzoekt die aanvragen en zorgt voor de betaling van de vervallen termijnen. Voor de door dat bestuur getroffen beslissingen kan, krachtens de wet, bij den Hoogen Raad voor beamptenpensioenen een beroep worden ingesteld. Ook kunnen de leden van het Fondsbestuur niet tegelijkertijd lid zijn van den Hoogen Raad. De bestuursraad van het Fonds heeft recht om het personeel te benoemen dat noodig is voor het dagelijksch bestuur, maar het bedrag der aan dat personeel te verleen bezoldiging dient goedgekeurd door den Minister van Nijverheid en Arbeid. Die bezoldiging dient zoowat gelijken tred te houden met die van het Staatspersoneel.

Bij koninklijk besluit dient vastgesteld welke voorschriften dienen nageleefd bij het indienen en het onderzoeken der aanvragen om toelagen. Zooveel mogelijk zal daarvoor, *mutatis mutandis*, een procedure worden voorgeschreven gelijk aan die, welke zal worden vastgesteld voor het verleen der bij de algemeene wet voorziene toelagen en toelagen.

HOOFDSTUK IX.

Overeenkomsten gesloten tusschen werkgevers en beampten vóór het van kracht worden dezer wet.

In tal van nijverheids-, koophandels- en financieele inrichtingen hebben de werkgevers, in overeenstemming met hun beampten, voor dezen, reeds ouderdomspensioenen gevestigd, ja zelfs lijfrenten voor dezer weduwen. Zulk akkoord, door den band in de arbeidsovereenkomst opgenomen is bindend voor beide partijen. Hoe moet men zich tegenover zulke overeenkomsten gedragen bij het

van kracht worden dezer wet? Dienen in zulke overeenkomsten behouden de overeenkomstbepalingen, die niet in strijd zijn met de nieuwe wetgeving en dienen alleen die ingetrokken of gewijzigd, welke er wel mede in strijd zijn?

Rekening houdende, eenerzijds, met de groote verscheidenheid van dergelijke overeenkomstbepalingen en dan ook met de moeilijkheid voor de betrokkenen om die bepalingen in overeenstemming te brengen met de bepalingen der wet; anderzijds, met het aanzienlijk werk dat nazien van de aldus gewijzigde overeenkomsten zou verchaffen aan den contrôledienst van het Ministerie van Nijverheid en Arbeid leek het noodzakelijk er toe te beslissen dat bedoelde overeenkomsten, daags voor het van kracht worden dezer wet, d. i. op 31 December 1925, zullen worden aangezien als niet meer bestaande. De organismen, belast met het realiseren der bij deze overeenkomsten voorziene verzekeringscontracten dienen op denzelfden datum een einde te stellen aan de loopende contracten en binnen zes maand het bedrag te bepalen van de tot dan gevestigde kapitalen of renten.

Het spreekt echter van zelf dat, wat betreft de uitbetaling dier kapitalen en dier renten, er, behoudens overeenkomst tusschen de betrokken partijen, geen iota zal afgeweken worden van de bepalingen, waarbij deze punten in de bestaande overeenkomsten worden geregeld. 't Is de eenige manier om de tallooze geschillen te vermijden die anders zeker zouden opgerezen zijn zoowel tusschen werkgevers en beambten als tusschen beambten en verzekeringsorganismen.

Conclusie.

Met het oog op het bewerken van dit U voor onderzoek onderworpen wetsontwerp hoorden wij én de gemachtigde lasthebbers van de bedrijfshoofden, én de afgevaardigden der groote beambtenvereenigingen van het Rijk, terwijl hier dan ook, binnen de mate van het mogelijke, rekening werd gehouden met de ons bekend gemaakte verlangens. Wij durven verhoplen dat én beambten én werkgevers dit ontwerp zullen goedkeuren.

De Minister van Nijverheid en Arbeid,

P. TSCHOFFEN.

161

**Projet de loi d'assurance en vue de
la vieillesse et du décès prématuré
des employés.**

ALBERT,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Premier
Ministre, Ministre des Finances et de
Notre Ministre de l'Industrie et du
Travail,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Premier Ministre, Ministre des
Finances et Notre Ministre de l'Indus-
trie et du Travail sont chargés de pré-
senter en Notre Nom, aux Chambres
Législatives, le projet de loi dont la
teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

Des assujettis.

ARTICLE PREMIER.

Sont soumis aux dispositions de la
présente loi :

1° Les employés des deux sexes de
nationalité belge, attachés en Belgique
ou à l'étranger à une firme belge ou à
une succursale d'une firme étrangère
établies en Belgique, et dont la rému-
nération est payée par celles-ci.

2° Les employés des deux sexes de
nationalité étrangère, occupés en Bel-
gique pour le compte d'une firme belge
ou d'une succursale d'une firme étran-
gère établies en Belgique, et dont la

**Wetsontwerp op de verzekering tegen
de geldelijke gevolgen van ouder-
dom en vroegen dood der beambten.**

ALBERT,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Op de gemeenschappelijke voor-
dracht van Onzen Eerste-Minister,
Minister van Financiën, en Onzen
Minister van Nijverheid en Arbeid,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Eerste-Minister, Minister van
Financiën, en Onze Minister van
Nijverheid en Arbeid, worden er mede
belast in Onzen Naam aan de Wet-
gevende Kamers het wetsontwerp,
waarvan de inhoud volgt, in te dienen :

HOOFDSTUK I.

Verzekeringsplichtigen.

ARTIKEL ÉÉN.

Zijn aan de bepalingen dezer wet
onderworpen :

1° De beambten van beiderlei kunne
van Belgische nationaliteit, in België of
in den vreemde werkzaam in een in Bel-
gië gevestigde Belgische onderneming
of in een in België gevestigde filiaal
van een vreemde onderneming, en wier
bezoldiging hierdoor wordt betaald :

2° De beambten van beiderlei kunne
van een vreemde nationaliteit, in België
werkzaam voor rekening van een in
België gevestigde Belgische onderne-
ming of van een in België gevestigd

rémunération est payée par celles-ci.

Ils ne pourront toutefois bénéficier de la contribution de l'État que si leur pays d'origine accorde des avantages équivalents à nos nationaux.

3° Les employés des deux sexes attachés à un établissement public.

ART. 2.

Les employés des deux sexes de nationalité belge occupés en Belgique pour le compte d'une firme étrangère n'ayant pas de succursale en Belgique, ne sont pas soumis aux dispositions de la présente loi. Ils peuvent cependant bénéficier de la contribution de l'État et des allocations prévues aux articles 31 et 35, s'ils effectuent annuellement un versement égal à la quotité fixée à l'article 4, 1° et 2°, à condition de déclarer, dans les formes et délais qui seront déterminés par arrêté royal, qu'ils désirent se soumettre à la loi.

ART. 3.

Ne sont pas soumis à la présente loi : les employés de l'État, des Provinces et des Communes.

CHAPITRE II.

Du montant des versements.

ART. 4.

1° Tout assujetti à la présente loi est tenu d'opérer des versements calculés à raison de 5 %, s'il est né depuis le 1er janvier 1886, et de 6 %, s'il est né avant cette date, de la rémunération

filiaal van een vreemde onderneming, en wier bezoldiging hierdoor wordt betaald.

Zij worden echter met de Rijksbijdrage niet begunstigd, tenzij het land, waaruit ze herkomstig zijn, aan onze staatsaanhoorigen gelijkwaardige voordeelen verleent.

3° De in een openbare inrichting werkzame beambten van beiderlei kunne.

ART. 2.

De Belgische beambten van beiderlei kunne, in België werkzaam voor rekening van een vreemde onderneming, die in België geen filiaal heeft, zijn aan de bepalingen dezer wet niet onderworpen.

Zij kunnen nochtans met de Rijksbijdrage en de bij artikels 31 en 35 voorziene toelagen worden begunstigd, indien ze jaarlijks een storting doen gelijk aan het bij art. 4, 1° en 2° voorzien bedrag, mits in de vormen en binnen de termijnen, die bij koninklijk besluit zullen worden vastgesteld, te verklaren dat zij verlangen zich aan de wet te onderwerpen.

ART. 3.

Zijn aan deze wet niet onderworpen : de Rijks — Provincie- en Gemeentebeambten.

HOOFDSTUK II.

Bedrag der stortingen.

ART. 4.

1° Elk aan deze wet onderworpen verzekeringsplichtige is er toe gehouden stortingen te doen, indien hij geboren is sinds 1 Januari 1886, berekend tegen 5 t. h., en, indien hij vóór dien

perçue en exécution du contrat d'emploi;

2° La cotisation de l'employeur est fixée à 5 % du montant de la dite rémunération;

3° La contribution de l'État est accordée, dans les limites et conditions fixées à l'article 8 de la loi générale d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, aux assujettis dont les revenus annuels ne dépassent pas le maximum déterminé à l'article 25, 2° de cette loi.

ART. 5.

Le versement personnel et la cotisation patronale ne sont dus que jusqu'à concurrence d'une rémunération annuelle de 12,000 francs.

Toutefois, si l'employé est occupé pour le compte de plusieurs employeurs, le versement personnel et la cotisation patronale sont dus, dans la même limite, sur chaque rémunération.

ART. 6.

Le versement personnel et la cotisation patronale sont dus sur l'indemnité de congé payée par l'employeur à l'assujetti.

ART. 7.

Les versements dont il est question à l'article 4, 1° et 2°, sont opérés jusqu'au moment où l'intéressé atteint l'âge de 65 ans accomplis s'il s'agit d'un assujetti du sexe masculin et de 60 ans s'il s'agit d'un assujetti du sexe féminin.

datum is geboren, tegen 6 t. h. van de in uitvoering van de arbeidsovereenkomst getrokken bezoldiging.

2° De werkgeversbijdrage wordt vastgesteld op 5 t. h. van het bedrag van bedoelde bezoldiging.

3° De Rijksbijdrage wordt binnen de perken en onder de voorwaarden, vastgesteld bij artikel 8 van de algemeene wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood, aan de verzekeringsplichtigen verleend, wier jaarlijksche inkomsten het bij artikel 25, 2° dier wet bepaald maximum niet overschrijden.

ART. 5.

De persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage zijn enkel verschuldigd tot een bedrag van een jaarlijksche bezoldiging van 12,000 frank.

Nochtans, indien de beambte bij meerdere werkgevers werkzaam is, dan is de persoonlijke storting alsmede de werkgeversbijdrage binnen dezelfde perken verschuldigd op elke bezoldiging.

ART. 6.

De persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage zijn verschuldigd op de verlofsvergoeding, door den werkgever aan den verzekeringsplichtige betaald.

ART. 7.

De stortingen, waarvan in artikel 4, 1° en 2° sprake, worden gedaan tot op het oogenblik dat de belanghebbende ten volle 65 jaar oud is, wanneer het gaat om een manlijken verzekeringsplichtige en ten volle 60 jaar, wanneer het gaat om een vrouwelijke verzekeringsplichtige.

ART. 8.

Le versement de l'assujetti est prélevé, sur sa rémunération, par l'employeur dans les conditions et aux époques qui seront déterminées par arrêté royal.

L'employeur doit, dans les mêmes conditions, sa cotisation pour tout employé occupé, même à titre d'essai, aux époques qui seront fixées pour la perception du versement personnel.

Un arrêté royal fixera les règles à suivre pour la remise du versement personnel et de la cotisation patronale à l'organisme assureur.

CHAPITRE III.**De la répartition et de la destination des versements.****ART. 9.**

L'organisme assureur est tenu de prélever sur le montant total des versements obligatoires effectués au compte des assujettis :

1° Les sommes minima du montant déterminé aux articles 4 et 5 de la loi générale d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré; ces sommes sont versées à la Caisse générale d'Épargne et de Retraite par les soins de l'organisme assureur;

2° Les quotités suivantes qui seront versées par l'organisme assureur au Fonds d'allocations pour employés dont il est question à l'article 26 :

ART. 8.

Het bedrag der storting van de(n) verzekeringsplichtige wordt van zijn (haar) bezoldiging door den werkgever ingehouden, onder de voorwaarden en op de tijdstippen, die bij Koninklijk besluit zullen worden vastgesteld.

De werkgever is onder dezelfde voorwaarden voor elken beambte, in zijn dienst, zelfs enkel proefsgewijs, werkzaam, zijn bijdrage verschuldigd op de tijdstippen, die voor het innen van de persoonlijke storting zullen worden bepaald.

Een Koninklijk besluit regelt het overmaken van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage aan het verzekeringsorganisme.

HOOFDSTUK III.**Omslag en bestemming der stortingen.****ART. 9.**

Het verzekeringsorganisme is er toe verplicht van het totaal bedrag van de verplichte stortingen, gedaan op rekening der verzekeringsplichtigen, in te houden :

1° De minimum-sommen van het bedrag, vastgesteld bij de artikels 4 en 5 van de algemeene wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood; bedoelde sommen worden door toedoen van het verzekeringsorganisme in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gestort;

2° De volgende bedragen, die door het verzekeringsorganisme worden gestort in het Toelagefonds voor beambten, waarvan in artikel 26 sprake :

<i>Assujettis nés :</i>			<i>Verzekeringsplichtigen geboren :</i>		
De 1861 à 1870.	De 1871 à 1880.	Après 1880.	Binnende jaren 1861-1870.	Binnende jaren 1871-1880.	Na 1880.
De 1926 à 1940.	$\frac{2.5}{10}$	$\frac{2.5}{10}$	Van 1926 tot 1940.	$\frac{2.5}{10}$	$\frac{2.5}{10}$
De 1941 à 1955.	»	$\frac{1.5}{10}$	Van 1941 tot 1955.	»	$\frac{1.5}{10}$
De 1956 à 1970.	»	$\frac{1}{10}$	Van 1956 tot 1970.	»	$\frac{1}{10}$
Après 1970.	»	$\frac{0.5}{10}$	Na 1970.	»	$\frac{0.5}{10}$

Un arrêté royal fixera les conditions et les délais pour la remise de ces sommes aux institutions visées ci-dessus.

ART. 10.

Après les prélèvements fixés par l'article 9, le reliquat des versements effectués au compte de chaque assujetti est destiné :

A. — *Pour tout assujetti du sexe masculin :*

1° A l'assurance d'une rente viagère de vieillesse à son profit et prenant cours à 65 ans.

Toutefois, l'intéressé peut, à partir de 55 ans, obtenir la liquidation anticipée de cette rente moyennant préavis notifié à l'organisme-assureur dans un délai de quinze mois au moins avant l'âge choisi pour l'entrée en jouissance; dans ce cas, il ne peut prétendre à l'allocation de vieillesse prévue à l'article 31;

2° A l'assurance d'une rente viagère de veuve au profit de son épouse pour

Bij Koninklijk besluit worden de voorwaarden vastgesteld waaronder, en de termijnen, waarbinnen, die sommen aan bovenbedoelde instellingen dienen overgemaakt.

ART. 10.

Na de bij artikel 9 bepaalde sommen te hebben ingehouden, wordt het overschot van de op rekening van elken verzekeringsplichtige gedane stortingen bestemd :

A. — *Voor iederen manlijken verzekeringsplichtige.*

1° Tot het verzekeren van een ouderdomslijfrente te zijnen voordeele en die op 65 jaar ingaat.

Nochtans kan de belanghebbende, vanaf 55 jaar, de uitkeering van bedoelde rente bekomen mits die bij het verzekeringsorganisme aan te vragen binnen een termijn van minstens vijftien maand vóór den leeftijd gekozen om de rente te genieten; in dat geval, mag hij op de bij artikel 31 voorziene ouderdomstoelage geen aanspraak maken;

2° Tot het verzekeren van een weduwelijfrente ten voordeele van zijn echt-

autant que le mariage ait été contracté avant l'entrée en jouissance de la rente prévue au 1° ci-dessus.

Lorsque l'épouse a le même âge que l'assujetti, le montant de sa rente est fixé aux quotités ci-après de la rente viagère de ce dernier :

En cas de décès de l'assujetti	Quotités
avant 41 ans	35 %.
à 41 id.	36 %.
à 42 id.	37 %.
à 43 id.	38 %.
à 44 id.	39 %.
à 45 id.	40 %.
à 46 id.	41 %.
à 47 id.	42 %.
à 48 id.	43 %.
à 49 id.	44 %.
à 50 id.	45 %.
à 51 id.	46 %.
à 52 id.	47 %.
à 53 id.	48 %.
à 54 id.	49 %.
à 55 id. et plus.	50 %.

Lorsqu'il y a différence d'âge entre l'assujetti et son épouse, le taux de la rente dont il s'agit est modifié conformément à un barème approuvé par le Gouvernement.

La veuve peut obtenir, avec l'autorisation du Conseil supérieur des pensions pour employés et seulement dans le cas où l'époux est décédé avant l'entrée en jouissance de sa rente, le paiement en espèces, de la moitié au plus du capital de la rente dont elle est bénéficiaire.

genoot, in zooverre hij in 't huwelijk is getreden vóór het ingaan van de in bovenstaand 1° voorziene rente.

Wanneer de echtgenoot even oud is als de verzekeringsplichtige, wordt het bedrag harer rente vastgesteld naar benedenopgegeven bedragen van de lijfrente van laatstgenoemde :

In geval de verzekerings- plichtige sterft	Bedragen
vóór 41 jaar	35 %.
op 41 id.	36 %.
op 42 id.	37 %.
op 43 id.	38 %.
op 44 id.	39 %.
op 45 id.	40 %.
op 46 id.	41 %.
op 47 id.	42 %.
op 48 id.	43 %.
op 49 id.	44 %.
op 50 id.	45 %.
op 51 id.	46 %.
op 52 id.	47 %.
op 53 id.	48 %.
op 54 id.	49 %.
op 55 id. of meer.	50 %.

Wanneer de verzekeringsplichtige en zijn echtgenoot in leeftijd verschillen, wordt bedoeld rentebedrag overeenkomstig een door de Regeering goedgekeurde regeling gewijzigd.

De weduwe kan met daartoe door den Hoogen Raad voor beambtenpensioenen te worden gemachtigd en enkel in het geval dat de echtgenoot vóór het ingaan zijner rente overleden is, de betaling in geld verkrijgen van hoogstens de helft van het kapitaal der rente, waarop zij is gerechtigd.

Si l'assujetti est célibataire, veuf ou divorcé, la destination du capital assuré en vue de la constitution de la rente prévue au 2° ci-dessus, est déterminée comme suit :

a) Au moment du décès de l'assujetti, si cet événement survient avant qu'il ne soit entré en jouissance de sa rente de vieillesse, la moitié de ce capital est attribuée aux descendants ou à leur défaut, aux ascendants; en cas d'absence d'intéressés de ces deux catégories, cette somme est versée à la personne ou aux personnes désignées par l'assujetti. La seconde moitié est remise au Fonds d'allocations pour employés.

A défaut d'ayants droit d'une de ces trois catégories, le montant total du capital est versé au Fonds d'allocations;

b) Au moment où l'assujetti entre en jouissance de sa rente de vieillesse, la totalité de ce capital est remise au Fonds d'allocations.

Ce Fonds assure, dans le cas d'un mariage ultérieur du pensionné, une rente de veuve au profit de l'épouse. Si les conjoints sont de même âge, le montant de cette rente est égal à 50 % de la rente de l'époux; si les conjoints sont d'âges différents, le taux de la rente est modifié conformément à un barème fixé par arrêté royal.

Dans le cas où le pensionné décéderait sans avoir contracté mariage, le capital, accru de ses intérêts, reçoit la

Is de verzekeringsplichtige nog jonkman, weduwnaar of gedivorceerd, dan wordt het kapitaal, verzekerd met het oog op het vestigen van de bij bovenstaand 2° voorziene rente, als volgt vastgesteld :

a) Op het oogenblik dat de verzekeringsplichtige sterft, zoover hij sterft vóór dat zijn ouderdomsrente is ingegaan, wordt de helft van dit kapitaal aan de afstammelingen of bij gebrek daaraan, aan de ascendenten verleend; ingeval er geen belanghebbenden zijn, wat die twee categorieën betreft, dan wordt bedoelde som aan den persoon of aan de personen, door den verzekeringsplichtige aangeduid, uitbetaald. De tweede helft wordt aan het Toelagefonds voor beambten overgemaakt.

Bij gebrek aan rechtverkrijgenden van een dier drie categorieën, wordt het totaal bedrag van het kapitaal in het Toelagefonds gestort;

b) Op het oogenblik dat de ouderdomsrente vanden verzekeringsplichtige ingaat, wordt het volle bedrag van dit kapitaal aan het Toelagefonds overgemaakt.

Bij dit Fonds wordt, ingeval de gepensionneerde later een huwelijk aangaat, een weduwerente ten voordeele van de echtgenootte verzekerd. Indien de echtgenooten even oud zijn, dan is het bedrag van bedoelde rente gelijk aan 50 t. h. van de rente van den echtgenoot; indien de echtgenooten niet even oud zijn, dan wordt het rentebedrag overeenkomstig een bij koninklijk besluit vastgestelde regeling gewijzigd.

Ingeval de gepensionneerde zonder in 't huwelijk te zijn getreden mocht overlijden, wordt aan het kapitaal, ver-

destination prévue au litt. a ci-dessus.

meerderd met de intresten er van, de bij bovenstaande litt. a voorziene bestemming gegeven.

B. — *Pour tout assujetti du sexe féminin.*

B. — *Voor iedere vrouwelijke verzekeringsplichtige.*

A l'assurance d'une rente viagère de vieillesse à son profit et prenant cours à 60 ans.

Tot het verzekeren van een te haren voordeele gevestigde ouderdomslijfrente ingaande op 60 jaar.

Toutefois l'intéressée peut, à partir de 55 ans, réclamer la liquidation anticipée de cette rente moyennant préavis notifié à l'organisme-assureur dans un délai de quinze mois au moins avant l'âge choisi pour l'entrée en jouissance; dans ce cas, elle ne peut prétendre à l'allocation de vieillesse prévue à l'article 31.

Nochtans kan de belanghebbende, vanaf 55 jaar, de uitkeering van bedoelde rente bekomen mits die aan het verzekeringsorganisme aan te vragen binnen een termijn van minstens vijftien maand, vóór den leeftijd gekozen om de rente te genieten; in dat geval, mag zij op de bij art. 31 voorziene ouderdomstoelage geen aanspraak maken.

ART. 11.

ART. 11.

Les versements opérés à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite en exécution de l'article 9, 1°, sont affectés par cet organisme, dans les conditions fixées par la loi générale, à la constitution des rentes et des capitaux prévus par les articles 11, 12 et 14 de cette loi.

De stortingen, ter uitvoering van artikel 9, 1°, in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gedaan, worden onder de bij de algemeene wet vastgestelde voorwaarden door dit organisme bestemd tot het vestigen der renten en het vormen der kapitalen, voorzien bij de artikels 11, 12 en 14 dezer wet.

L'article 13 de la loi générale est applicable au capital ainsi formé par l'assujetti célibataire, veuf ou divorcé.

Artikel 13 van de algemeene wet is op het kapitaal toepasselijk, dat alzoo door den verzekeringsplichtigen jonkman, weduwnaar of gedivorceerde, werd gevormd.

ART. 12.

ART. 12.

Il est payé, par le Fonds d'allocations pour employés, aux veuves d'assujettis, par enfant âgé de moins de 18 ans, une allocation annuelle d'orphelin dont le montant sera fixé par arrêté royal.

Door het Toelagefonds voor beampten wordt er aan de weduwen van de verzekeringsplichtigen, per kind van minder dan 18 jaar, een jaarlijksche wezentoeelage betaald, waarvan het bedrag bij koninklijk besluit wordt vastgesteld.

Cette allocation est versée, après le

Bedoelde toelage wordt, na het

décès des deux époux, à la personne ou l'organisme qui, en fait, a la charge des enfants.

CHAPITRE IV.

Des organismes d'assurance.

ART. 13.

Le montant du versement personnel et de la cotisation patronale est remis par l'employeur, dans les délais et conditions qui seront fixés par un arrêté royal, soit à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, soit à un organisme privé d'assurance agréé.

L'agrément est accordée et révoquée par le Gouvernement, qui prendra au préalable l'avis du Conseil Supérieur des pensions pour employés.

Les organismes agréés sont soumis au contrôle du Gouvernement dans des conditions fixées par le règlement général. Ils doivent garantir aux assurés des avantages au moins équivalents à ceux résultant de l'application des tarifs établis sur les bases déterminées par ce règlement, et constituer, conformément à ses dispositions, des réserves mathématiques spéciales pour les assurances faisant l'objet de la présente loi.

ART. 14.

Les caisses communes et les autres organismes d'assurance créés par les employeurs ou par les employés, agréés en vertu de l'article 13, jouiront de la capacité juridique dans les limites fixées par la loi du 28 mars 1868 pour les caisses communes de prévoyance en faveur des ouvriers mineurs.

overlijden der twee echtgenooten, bij den persoon of het organisme gestort, die feitelijk de kinderen ten laste heeft.

HOOFDSTUK IV.

Verzekeringsorganismen.

ART. 13.

Het bedrag van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage wordt door den werkgever binnen de termijnen en onder de voorwaarden, die bij een koninklijk besluit worden vastgesteld, 'tzij in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, 'tzij in een aangenomen bijzonder verzekeringsorganisme gestort.

De organismen worden aangenomen en de aanneming er van ingetrokken door de Regeering, die vooraf het advies van den Hoogen Raad voor beambtenpensioenen dient in te winnen.

De aangenomen organismen worden onder de bij het algemeen reglement vastgestelde voorwaarden aan de Regeeringscontrole onderworpen. Zij moeten aan de verzekerden minstens dezelfde voordeelen waarborgen als deze, die uit de toepassing van de bij dit reglement naar bepaalde basissen vastgestelde tarieven voortvloeien, en, overeenkomstig de bepalingen er van, speciale wiskundige reserves vormen voor de door deze wet bedoelde verzekeringen.

ART. 14.

De gemeenschappelijke kassen en de andere verzekeringsorganismen, door de werkgevers of door de beambten tot stand gebracht, en krachtens artikel 13 aangenomen, genieten rechtspersoonlijkheid binnen de bij de wet van 28 Maart 1868 op de gemeenschappelijke voorzorgskassen ten voordeele der mijnwerkers bepaalde perken.

ART. 15.

L'agrération peut être retirée, par arrêté royal, après avis du Conseil supérieur des pensions pour employés, aux organismes assureurs qui ne se conforment pas aux dispositions de la présente loi et des arrêtés et règlements pris en exécution de celle-ci.

La révocation de l'agrération ne peut être prononcée qu'après l'expiration d'un délai fixé par le Ministre de l'Industrie et du Travail à l'organisme assureur en cause, pour régularisation éventuelle ou justification.

L'arrêté de révocation ou un arrêté royal ultérieur, pris dans les mêmes formes, ordonne le cas échéant les mesures propres à sauvegarder les droits des assurés, sans préjudice aux droits des autres créanciers.

En cas de révocation de l'agrération, tout assujetti a la faculté de demander le transfert à un autre organisme assureur, des réserves mathématiques constituées à son profit en vertu de la présente loi.

ART. 16.

Les arrêtés royaux d'agrération et de révocation sont insérés par extrait au *Moniteur belge*. La liste des organismes d'assurances agréés est publiée tous les trois mois au *Moniteur belge*.

ART. 17.

Sauf ce qui est décidé ci-après à l'article 21, le versement personnel est remis à l'organisme assureur désigné par l'assujetti et la cotisation patro-

ART. 15.

De aanneming mag, na het advies van den Hoogen Raad voor beambtenpensioenen te hebben ingewonnen, bij koninklijk besluit worden ingetrokken voor de verzekeringsorganismen, die de bepalingen dezer wet en de besluiten en reglementen, gegeven in uitvoering daarvan, niet naleven.

De aanneming mag enkel worden ingetrokken na het verlopen van een termijn, door den Minister van Nijverheid en Arbeid voor het betrokken verzekeringsorganisme vastgesteld, ter eventueele regeling of verantwoording.

Bij het intrekkingbesluit of bij een later in dezelfde vormen gegeven koninklijk besluit worden, in voorkomend geval, de maatregelen voorgeschreven, geschikt om de rechten der verzekerden, onverminderd de rechten van de andere schuldeischers, te vrijwaren.

Ingeval de aanneming wordt ingetrokken, heeft elk verzekerde het recht om de overdracht naar een ander verzekeringsorganisme te vragen van de ingevolge deze wet te zijnen voordeele gevormde wiskundige reserves.

ART. 16.

De koninklijke aannemings- en intrekkingbesluiten worden bij uittreksel in den *Moniteur belge* ingelascht. De lijst van de aangenomen verzekeringsorganismen zal alle drie maand in den *Moniteur belge* worden uitgegeven.

ART. 17.

Behoudens het bepaalde bij benedendaand artikel 21, wordt het bedrag der persoonlijke storting en aan het door den verzekerde aangeduid verzekerings-

nale versée à l'organisme choisi par l'employeur.

L'employeur ne peut empêcher l'employé de s'assurer par l'intermédiaire d'un organisme librement choisi par ce dernier.

ART. 18.

Lorsque l'assujetti engage ses services chez un autre employeur, il peut changer d'organisme assureur. Dans ce cas, l'organisme, auquel l'assujetti était précédemment assuré, est tenu, si celui-ci le décide ainsi, de transférer à l'organisme nouveau les réserves mathématiques correspondant aux versements effectués au compte de l'assujetti, sans que celles-ci subissent une réduction du chef de ce transfert.

Cette disposition est également applicable lorsque, d'un commun accord, l'employeur et l'employé décident de changer d'organisme assureur.

ART. 19.

Les dispositions de l'article 18 ne sont pas applicables aux versements effectués à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, en exécution de l'article 9, 1°, ni aux versements complémentaires dont il est question au chapitre V.

CHAPITRE V.

Des versements complémentaires.

ART. 20.

Lorsque l'assujetti doit, en vertu du contrat d'emploi, subir sur sa rémuné-

organisme overgemaakt en de werkgeversbijdrage in het door den werkgever gekozen organisme gestort.

De werkgever mag den beambte er niet toe beletten zich door toedoen van een door laatstgenoemde gekozen organisme te verzekeren.

ART. 18.

Wanneer de verzekeringsplichtige in dienst treedt bij een anderen werkgever mag hij van verzekeringsorganisme veranderen. In zulk geval is het organisme, waarbij de verzekeringsplichtige vroeger was verzekerd, er toe gehouden, indien deze er alzoo toe besluit, aan het nieuw organisme de wiskundige reserve over te dragen, die met de op rekening van den verzekeringsplichtige gedane stortingen overeenstemt, zonder dat die uit hoofde dier overdracht eenigszins zou verminderen.

Bedoelde bepaling is eveneens toepasselijk wanneer de werkgever en de beambte in gemeen overleg er toe beslissen van verzekeringsorganisme te veranderen.

ART. 19.

De bepalingen van artikel 18 zijn niet toepasselijk op de in uitvoering van art. 9, 1°, in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas gedane stortingen noch op de aanvullingsstortingen, waarvan in hoofdstuk V sprake.

HOOFDSTUK V.

Aanvullingsstortingen.

ART. 20.

Wanneer krachtens de arbeids-overeenkomst voor de bij deze wet

ration, pour les assurances prévues par la présente loi, une retenue supérieure au montant du versement personnel exigé par la loi, avec obligation pour l'employeur de verser également une cotisation complémentaire, le versement complémentaire de l'assujetti et la cotisation patronale y afférente doivent être remis simultanément à l'organisme assureur. Dans tous les cas, les avantages constitués au moyen des sommes ainsi versées au compte de l'assujetti sont définitivement acquis à celui-ci.

ART. 21.

Si l'employeur accorde à l'employé, pour la constitution des assurances faisant l'objet de la présente loi, des avantages non prévus par celle-ci, avec obligation corrélatrice de la part de l'employé, l'employeur a la faculté de verser la totalité des cotisations complémentaires patronales et personnelles à un organisme assureur agréé de son choix.

En aucun cas, les assujettis ne peuvent être obligés d'effectuer des versements complémentaires à des organismes d'assurance non agréés.

ART. 22.

L'organisme assureur doit tenir une comptabilité spéciale pour les versements complémentaires; l'affectation de ces versements est déterminée par le contrat d'emploi.

voorziene verzekeringen van de bezoldiging der verzekeringsplichtigen meer dient ingehouden dan het bedrag van de bij de wet vereischte persoonlijke storting, onder verplichting voor den werkgever eveneens een aanvullingsbijdrage te storten, dan moeten de aanvullingsstorting en de daarmee in verband staande werkgeversbijdrage gelijktijdig aan het verzekeringsorganisme worden overgemaakt. In alle geval, worden de voordeelen, voortvloeiende uit de alzoo op rekening van den verzekeringsplichtige gestorte sommen, voorgoed door laatstgenoemde verworven.

ART. 21.

Indien de werkgever aan den beambte voor het vormen van de bij deze wet voorziene verzekeringsgelden bij deze wet niet voorziene voordeelen verleent, zoover laatstgenoemde in verband daarmee ook meer presteert, dan heeft de werkgever het recht de totale aanvullende persoonlijke en werkgeversbijdrage bij een, naar zijn keuze, aangenomen organisme te storten.

In geen geval, mogen de verzekeringsplichtigen er toe worden verplicht aanvullingsstortingen te doen bij niet aangenomen verzekeringsorganismen.

ART. 22.

Het verzekeringsorganisme is er toe gehouden voor de aanvullingsstortingen een speciale boekhouding bij te houden; de bestemming dier stortingen wordt bij de arbeidsovereenkomst bepaald.

CHAPITRE VI.

**Du Conseil supérieur des pensions
pour employés.**

ART. 23.

Il est institué au Ministère de l'Industrie et du Travail un Conseil supérieur des pensions pour employés.

ART. 24.

Ce Conseil a notamment pour mission :

1° De donner son avis sur les demandes d'agrégation et de révocation des organismes d'assurance;

2° De juger en dernier ressort les appels interjetés contre les décisions prises par le Fonds d'allocations pour employés;

3° De statuer définitivement sur les demandes introduites par les veuves des assujettis en vertu de l'article 10 A, 2°;

4° De donner son avis sur toutes les questions relatives à l'interprétation et à l'exécution de la présente loi qui lui seraient soumises par le Ministre de l'Industrie et du Travail.

ART. 25.

La composition et le fonctionnement du Conseil supérieur seront réglés par arrêté royal.

Les crédits nécessaires pour payer les frais de fonctionnement du Conseil sont inscrits annuellement au Budget du Ministère de l'Industrie et du Travail.

HOOFDSTUK VI.

**Hooge Raad
voor Beambtenpensioenen.**

ART. 23.

In het Ministerie van Nijverheid en Arbeid wordt een Hooge Raad voor Beambtenpensioenen tot stand gebracht.

ART. 24.

Bedoelde Raad heeft namelijk in opdracht :

1° Zijn advies uit te brengen omtrent de aanvragen om aanneming en intrekking van de verzekeringsorganismen;

2° Onherroepelijk te oordeelen over de beroepen, ingesteld tegen de door het Toelagefonds voor beambten getroffen beslissingen;

3° Voorgoed te beslissen omtrent de vragen, door de weduwen van de verzekeringsplichtigen ingediend krachtens artikel 10 A, 2°;

4° Zijn advies uit te brengen omtrent aangelegenheden betreffende duiding en uitvoering dezer wet, die hem door den Minister van Nijverheid en Arbeid mochten worden onderworpen.

ART. 25.

De samenstelling en de werkzaamheden van den Hoogen Raad worden bij koninklijk besluit geregeld.

De credieten noodig om de kosten van de werkzaamheden van den Raad te betalen, worden jaarlijks op het Budget van het Ministerie van Nijverheid en Arbeid ingeschreven.

CHAPITRE VII.

Dispositions transitoires.

§ 1. — *Du Fonds d'allocations pour employés.*

ART. 26.

Il est institué auprès du Ministère de l'Industrie et du Travail un Fonds d'allocations pour employés.

ART. 27.

Ce Fonds d'allocations jouit de la personnalité civile.

ART. 28.

Il est chargé de l'examen des demandes et du paiement des allocations dont il est question aux articles 12, 31 et 35.

ART. 29.

Il est administré par un Conseil composé de huit membres parmi lesquels il y aura au moins trois représentants des employés et trois représentants des employeurs.

Le président du Conseil d'administration est nommé par le Roi.

Les membres sont nommés pour un terme de six ans par le Ministre de l'Industrie et du Travail.

Le secrétaire est nommé par le Ministre de l'Industrie et du Travail; s'il n'est pas membre de la Commission, il n'a pas voix délibérative.

Les membres du Conseil du Fonds d'allocations ne peuvent faire partie du Conseil supérieur des pensions pour employés.

HOOFDSTUK VII.

Overgangsbepalingen.

§ 1. — *Toelagefonds voor beambten.*

ART. 26.

Bij het Ministerie van Nijverheid en Arbeid wordt een Toelagefonds voor beambten tot stand gebracht.

ART. 27.

Bedoeld Toelagefonds geniet rechtspersoonlijkheid.

ART. 28.

Het wordt belast met het onderzoeken der aanvragen en het betalen der tegemoetkomingen, waarvan in de artikelen 12, 31 en 35 sprake.

ART. 29.

Het wordt bestuurd door een Raad van 8 leden, waaronder minstens 3 vertegenwoordigers van de beambten en 3 vertegenwoordigers van de werkgevers.

De voorzitter van den Bestuursraad wordt door den Koning benoemd.

De leden worden door den Minister van Nijverheid en Arbeid voor een termijn van 6 jaar benoemd.

De secretaris wordt door den Minister van Nijverheid en Arbeid benoemd; indien hij geen lid is van den Raad, dan heeft hij ook geen meebeslissende stem.

De leden van den Raad van het Toelagefonds mogen van den Hoogen Raad voor beambtenpensioenen geen deel uitmaken.

Le Directeur général de l'Office de l'Assurance et de la Prévoyance sociales fait partie de droit du Conseil; il a voix délibérative.

Le Ministre de l'Industrie et du Travail désigne deux commissaires du Gouvernement; ils ont voix délibérative.

ART. 30.

Un arrêté royal déterminera les règles relatives au fonctionnement du Conseil d'administration du Fonds d'allocations, au placement des fonds, à la procédure à suivre pour l'examen des demandes et le paiement des allocations.

§ 2. — *De l'allocation de vieillesse pour employés.*

ART. 31.

Il est accordé, à charge du Fonds d'allocations, à titre de supplément de rente, une allocation annuelle de vieillesse, dont le montant sera déterminé suivant un barème par tranches à établir par arrêté royal, aux assujettis du sexe masculin âgés de 65 ans et aux assujettis du sexe féminin âgés de 60 ans, réunissant les conditions suivantes :

1° L'assujetti doit être né postérieurement au 31 décembre 1861 et antérieurement au 1er janvier 1891.

2° Il doit avoir été occupé en qualité d'employé pendant trente ans au moins et jusqu'à l'âge de 65 ans, s'il s'agit d'un assujetti du sexe masculin, ou de 60 ans, s'il s'agit d'un assujetti du sexe féminin.

De Directeur-Generaal van het Maatschappelijk Verzekerings- en Voorzorgswezen maakt rechtens deel uit van den Raad; hij heeft meebeslissende stem.

De Minister van Nijverheid en Arbeid duidt twee Regeeringsgecommitteerden aan; zij hebben meebeslissende stem.

ART. 30.

Bij een koninklijk besluit worden de regels vastgesteld betreffende de werking van den Bestuursraad van het Toelagefonds, de belegging der gelden, de procedure voor het onderzoek der aanvragen en de betaling der toelagen.

§ 2. — *Ouderdomstoelage voor beambten.*

ART. 31.

Er wordt ten laste van het Toelagefonds, als rentebijslag, aan de manlijke verzekeringsplichtigen van 65 jaar en aan de vrouwelijke verzekeringsplichtigen van 60 jaar, die aan benedenopgegeven vereischten beantwoorden, een jaarlijksche ouderdomstoelage verleend, waarvan het bedrag, naar een bij Koninklijk besluit vast te stellen regeling, trapsgewijs dient bepaald :

1° De verzekeringsplichtige moet na 31 December 1861 en vóór 1 Januari 1891 geboren zijn;

2° Hij moet, als beambte, in dienst zijn geweest gedurende minstens dertig jaar en tot op den ouderdom van 65 jaar, wanneer het gaat om een manlijken verzekeringsplichtige en van 60 jaar wanneer het gaat om een vrouwelijke verzekeringsplichtige.

Si la durée des services est inférieure à trente ans, tout en dépassant vingt ans, le taux de l'allocation est diminué et fixé à un trentième par année de service du montant maximum correspondant à l'année de naissance de l'intéressé.

La preuve des services accomplis pourra être faite par tous moyens de droit.

3° Il doit avoir effectué régulièrement et pendant un an au moins, les versements obligatoires au cours de chacune des années pendant lesquelles il était assujéti aux dispositions de la présente loi.

ART. 32.

Le montant maximum de l'allocation est accordé aux assujettis dont le revenu annuel, après application des immunisations prévues à l'article 33, ne dépasse pas 3,000 francs. Il est diminué d'un sixième par tranche de revenu de 600 francs au delà de 3,000 francs.

ART. 33.

En vue de déterminer le montant du revenu annuel, il est tenu compte des ressources de l'intéressé et de son conjoint.

Toutefois seront immunisées :

1° Pour la totalité :

a) Les rentes de vieillesse et les rentes de veuves constituées en exécution de la présente loi et de la loi générale.

b) La majoration prévue à l'article 22 de la loi générale.

c) Les rentes et pensions accordées par l'État à l'intéressé ou à son conjoint

Is hij minder dan 30 jaar maar meer dan 20 jaar in dienst geweest, dan wordt het bedrag der toelage verminderd en per dienstjaar bepaald op 1/30e van het maximum bedrag, dat met het geboortejaar van den belanghebbende in verband staat.

Van de voltrokken diensten mag men door alle rechtsmiddelen laten blijken;

3° Hij moet geregeld en minstens gedurende één jaar de stortingén hebben gedaan, waartoe hij verplicht was in den loop van ieder der jaren, gedurende dewelke hij onder de bepaling dezer wet viel.

ART. 32.

De maximumtoelage wordt verleend aan de verzekeringsplichtigen, wier jaarlijksch inkomen, na daarvan de bij artikel 33 voorziene bedragen te hebben afgetrokken, geen 3,000 frank overschrijdt. Het wordt voor elke 600 frank boven de 3,000 frank met een zesde verminderd.

ART. 33.

Om het bedrag van het jaarlijksch inkomen vast te stellen, wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van den belanghebbende en van zijn echtgenoot.

Nochtans dienen daarvan te worden afgetrokken :

1° Tot hun volle bedrag :

a) De in uitvoering van deze wet en van de algemeene wet gevestigde ouderdoms- en weduwenrenten ;

b) De bij artikel 22 van de algemeene wet voorziene toeslag ;

c) De renten en pensioenen door het Rijk wegens militairen dienst of oor-

en sa qualité d'ancien militaire et pour faits de guerre.

2° *A concurrence de 50 % de leur montant :*

a) Les pensions accordées par l'État aux veuves et ascendants des combattants morts pour la Patrie et des civils fusillés pendant la guerre ainsi que celles accordées aux déportés civils malades ou invalides.

b) Les rentes, indemnités et allocations payées par application de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des accidents du travail.

3° *A concurrence d'un montant total de 600 francs si le demandeur est célibataire, veuf ou divorcé et de 1,200 francs si celui-ci est marié :*

a) Les rentes, pensions et allocations de vieillesse dont le requérant et son conjoint sont bénéficiaires, sauf ce qui est dit au 1°, a et c ci-dessus.

b) La valeur en rente viagère calculée au taux de 10 % des capitaux mobiliers et immobiliers possédés par le requérant et son conjoint et acquis par un effort d'épargne et de prévoyance des intéressés.

Toutefois, si le requérant et son conjoint sont propriétaires d'un seul immeuble et habitent celui-ci, le taux de la rente viagère sera calculé sur la valeur vénale diminuée d'une somme de 14,000 francs, si l'immeuble est situé dans une commune comprise dans la première catégorie; de 15,000 francs, s'il est situé dans une commune comprise dans la deuxième catégorie; de 16,000 francs, s'il s'agit d'une commune de la troisième catégorie; de

logsfeiten aan den belanghebbende of diens echtgenoot verleend.

2° *Ten beloope van 50 t. h. van hun bedrag :*

a) De pensioenen, door het Rijk verleend aan de weduwen en ascendenten van voor het Vaderland gesneuvelde strijders en van in den oorlog doodgeschoten burgers, alsmede deze, verleend aan zieke of invalide gedeporteerde burgers ;

b) De renten, vergoedingen en toelagen, betaald bij toepassing van de wet dd. 24 December 1903 op de vergoeding van arbeidsongevallen.

3° *Ten beloope van een totaal bedrag van 600 frank, indien de aanvrager jonkman, weduwnaar of gedivorceerd is, en van 1,200 frank indien deze gehuwd is :*

a) De ouderdomsrenten, — pensioenen en — toelagen, die de aanvrager en zijn echtgenoot (de aanvraagster en haar echtgenoot) genieten, behoudens het bepaalde in bovenstaand 1°, a en c.

b) De waarde in lijfrente, berekend tegen 10 t. h. van de roerende en onroerende kapitalen, in 't bezit van den aanvrager en zijn echtgenoot (van de aanvraagster en haar echtgenoot) en tengevolge van spaarzaamheid en voorzorg door de belanghebbenden verkregen.

Nochtans, indien de aanvrager en zijn echtgenoot (de aanvraagster en haar echtgenoot) eigenaars zijn van een enkel huis en dat bewonen, zal het bedrag der lijfrente worden berekend naar de handelswaarde, verminderd met een som van 14,000 frank, indien het huis is gelegen in een gemeente begrepen in de 1ste categorie, van 15,000 frank indien het is gelegen in een gemeente begrepen in de 2de categorie, van 16,000 frank indien het een gemeente

17,000 francs, si la commune est placée dans la quatrième catégorie, et de 18,000 francs, si celle-ci appartient à la cinquième catégorie et si l'immeuble a été acquis sous le bénéfice des dispositions de la loi du 11 octobre 1919, modifiée par celle du 25 juillet 1921, et d'une somme de 9,000, 10,000, 11,000 12,000 et 13,000 francs pour les autres immeubles.

En vue de déterminer la catégorie dans laquelle est comprise une commune, il sera fait application de la classification, établie par le Ministère des Finances, pour l'exécution de l'article 41 des lois relatives aux impôts sur les revenus.

ART. 34.

L'allocation de vieillesse dont il est question au présent chapitre est immunisée totalement pour la fixation du montant de la majoration de rente à accorder aux intéressés en vertu de l'article 22 de la loi générale d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

§ 3. — *De l'allocation de veuve d'employé.*

ART. 35.

Il est accordé, à charge du Fonds d'allocations, à titre de supplément de rente, une allocation annuelle, dont le montant sera déterminé suivant un barème par tranches à établir par arrêté royal, aux veuves des assujettis réunissant les conditions suivantes :

1° L'époux doit être né postérieurement au 31 décembre 1864 et décédé ou pensionné au cours des années 1927 à 1936;

geldt van de 3de categorie, van 17,000 frank indien de gemeente is ingedeeld in de 4de categorie, en van 18,000 frank indien zij behoort tot de 5de categorie, en indien het huis werd gekocht onder toepassing der bepalingen van de wet dd. 11 October 1919, gewijzigd bij die van 25 Juli 1921, en met een som van 9.000, 10,000, 11,000, 12,000 en 13,000 frank voor de andere huizen.

Ten einde de categorie te bepalen, waarin een gemeente is begrepen, zal de door het Ministerie van Financiën ter uitvoering van artikel 41 der wetten op de inkomstenbelastingen vastgestelde indeeling worden toegepast.

ART. 34.

Met de in dit hoofdstuk bedoelde ouderdomstoelage, wordt geen rekening gehouden voor het bepalen van het bedrag van den rentetoeslag, aan de belanghebbenden te verleenen kracht artikel 22 van de algemeene wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood.

§ 3. — *Toelage voor weduwen van beambten.*

ART. 35.

Er wordt ten laste van het Toelagefonds, als rentebijslag, aan de weduwen van verzekeringsplichtigen, die aan benedenopgegeven voorwaarden beantwoorden, een jaarlijksche toelage verleend, waarvan het bedrag, naar een bij koninklijk besluit vast te stellen regeling, trapsgewijs dient bepaald :

1° De echtgenoot moet na 31 December 1864 geboren en binnen de jaren 1927-1936 overleden of gepensionneerd zijn;

2° Il doit avoir été occupé en qualité d'employé pendant 10 ans au moins;

3° Il doit avoir effectué régulièrement les versements obligatoires pendant les années au cours desquelles il était soumis aux dispositions de la présente loi, jusques et y compris l'année de son décès, ou jusqu'à celle au cours de laquelle il est entré en jouissance de sa rente de vieillesse.

Toutefois il doit avoir opéré un versement annuel, au moins, s'il est décédé ou s'il a été pensionné en 1927, deux versements s'il est décédé ou s'il a été pensionné en 1928, trois versements s'il est décédé ou s'il a été pensionné en 1929, quatre versements s'il est décédé ou s'il a été pensionné en 1930 et cinq versements au moins s'il est décédé ou s'il a été pensionné après l'année 1930;

4° L'allocation n'est pas accordée si l'assujetti a contracté mariage avec une femme de vingt-cinq ans moins âgée que lui ou après être entré en jouissance de sa rente de retraite.

ART. 36.

Le montant maximum de l'allocation est accordé aux intéressées dont le revenu annuel, après application des immunités prévues à l'article 37, ne dépasse pas 1,500 francs. Il est diminué d'un sixième par tranche de revenu de 300 francs au-delà de ce maximum.

ART. 37.

En vue de la détermination du revenu annuel, seront immunités :

1° *Pour la totalité :*

a) Les rentes de vieillesse et les

2° Hij moet als beambte gedurende minstens tien jaar in dienst zijn geweest;

3° Hij moet geregeld de verplichte stortingen hebben gedaan in de jaren, in den loop waarvan hij onder de bepalingen dezer wet viel, tot en met inbegrip van het jaar van zijn overlijden of tot het jaar in den loop waarvan zijn ouderdomsrente ingaat.

Nochtans moet hij minstens één, twee, drie, vier of vijf jaarlijksche stortingen doen naar gelang hij in 1927, 1928, 1929, 1930 of na 1930 mocht overlijden of worden gepensionneerd.

4° De toelage wordt niet verleend, indien de verzekeringsplichtige in t' huwelijk is getreden met een vrouw, die 25 jaar jonger is dan hij, of nadat zijn lijfrente is ingegaan.

ART. 36.

De maximum toelage wordt verleend aan de belanghebbenden, wier jaarlijksch inkomen, na daarvan de bij artikel 37 voorziene bedragen te hebben afgetrokken, geen 1,500 frank overschrijdt. Het wordt voor elke 300 frank boven bedoeld maximum met een zesde verminderd.

ART. 37.

Met het oog op het vaststellen van het jaarlijksch bedrag worden daarvan afgetrokken :

1° *Tot hun volle bedrag :*

a) De in uitvoering van deze wet en

rentes de veuves constituées en exécution de la présente loi et de la loi générale;

b) Les majorations prévues aux articles 15, 18 et 22 et l'allocation gratuite prévue à l'article 33 de la loi générale;

c) Les rentes et pensions accordées par l'État à l'intéressée par assimilation à celles allouées aux anciens militaires et pour faits de guerre;

d) Les ressources constituant le salaire de l'intéressée.

2° A concurrence de 50 % de leur montant :

a) Les pensions accordées par l'État aux veuves et ascendants des combattants morts pour la Patrie et des civils fusillés pendant la guerre ainsi que celles accordées aux déportés civils malades ou invalides;

b) Les ressources constituant le revenu professionnel de l'intéressée;

c) Les rentes, indemnités et allocations payées par application de la loi du 24 décembre 1903 sur la réparation des accidents du travail.

3° A concurrence d'un montant total de 600 francs :

a) Les rentes, pensions et allocations de vieillesse dont l'intéressée est bénéficiaire, sauf ce qui est dit au 1°, a et c ci-dessus;

b) La valeur en rente viagère calculée au taux de 10 % des capitaux mobiliers et immobiliers possédés par l'intéressée et acquis par un effort d'épargne et de prévoyance de celle-ci.

Toutefois, si l'intéressée est propriétaire d'un seul immeuble et habite celui-ci, le taux de la rente viagère sera

van de algemeene wet gevestigde ouders- en weduwenrenten.

b) De toeslagen voorzien bij de artikels 15, 18 en 22 en de om niet verleende toelage, voorzien bij artikel 33 van de algemeene wet.

c) De renten en de pensioenen door het Rijk aan de belanghebbende verleend ingevolge gelijkstelling met degene, die wegens militairen dienst en oorlogsfeiten zijn voorzien.

d) Het arbeidsloon van de belanghebbende.

2° Ten beloope van 50 % van hun bedrag.

a) De pensioenen door het Rijk verleend aan weduwen en ascendenten van voor het Vaderland gesneuvelde strijders en van in den oorlog doodgeschoten burgers, alsmede deze, verleend aan zieke of invalide gedeporteerde burgers;

b) De bedrijfswinst van de belanghebbende;

c) De renten, vergoedingen en toeslagen, betaald bij toepassing van de wet dd. 24 December 1903 op de vergoeding van arbeidsongevallen.

3° Ten beloope van een totaal bedrag van 600 frank.

a) De renten, pensioenen en toeslagen, die de belanghebbende geniet, behoudens hetgeen in bovenstaand 1°, a) en c) wordt bepaald;

b) De waarde in lijfrente, berekend tegen 10 t. h. van de roerende en onroerende kapitalen, in 't bezit van de belanghebbende en tengevolge van spaarzaamheid en voorzorg daardoor verkregen.

Nochtans, indien de belanghebbende eigenaar is van een huis en het bewoont, zal het bedrag der lijfrente worden

calculé sur la valeur vénale diminuée d'une somme de 14,000 francs si l'immeuble est situé dans une commune comprise dans la première catégorie, de 15,000 francs s'il est situé dans une commune comprise dans la deuxième catégorie, de 16,000 francs s'il s'agit d'une commune de la troisième catégorie, de 17,000 francs si la commune est placée dans la quatrième catégorie et de 18,000 francs si celle-ci appartient à la cinquième catégorie, et si l'immeuble a été acquis sous le bénéfice des dispositions de la loi du 11 octobre 1919 modifiée par celle du 25 juillet 1921, et d'une somme de 9,000, 10,000, 11,000, 12,000 et 13,000 francs pour les autres immeubles.

En vue de déterminer la catégorie dans laquelle est comprise une commune, il sera fait application de la classification, établie par le Ministère des Finances, pour l'exécution de l'article 41 des lois relatives aux impôts sur les revenus.

ART. 38.

L'allocation dont il est question au présent chapitre est immunisée totalement pour la fixation du montant de la majoration ou de l'allocation gratuite à accorder aux intéressées en vertu des articles 22 et 33 de la loi générale d'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

ART. 39.

L'allocation prévue au présent chapitre est supprimée en cas de remariage de la bénéficiaire.

berekend naar de handelswaarde, verminderd met een som van 14,000 frank, indien het huis is gelegen in een gemeente begrepen in de 1ste categorie, van 15,000 frank indien het is gelegen in een gemeente begrepen in de 2e categorie, van 16,000 frank indien het een gemeente geldt van de 3^e categorie, van 17,000 frank indien de gemeente is ingedeeld in de 4^e categorie, en van 18,000 frank indien zij behoort tot de 5^e categorie, en indien het huis werd gekocht onder toepassing der bepalingen van de wet dd. 11 October 1919 gewijzigd bij die van 25 Juli 1921, en met een som van 9,000, 10,000, 11,000, 12,000 en 13,000 frank voor de andere huizen.

Ten einde de categorie te bepalen waarin een gemeente is begrepen, zal de door het Ministerie van Financiën ter uitvoering van artikel 41 der wetten op de inkomstenbelastingen vastgestelde indeeling worden toegepast.

ART. 38.

Met de in dit hoofdstuk bedoelde toelage, wordt geen rekening gehouden voor het bepalen van het bedrag van den toeslag of van de om niet verleende toelage, aan de belanghebbende te verleenē krachtens de artikels 22 en 33 van de algemeene wet op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood.

ART. 39.

Ingeval de gerechtigde hertrouwt, wordt de in dit hoofdstuk voorziene toelage ingetrokken.

CHAPITRE VIII.

Dispositions pénales.

ART. 40.

Sera puni d'une amende de 1 à 26 francs l'employeur ou son préposé qui n'aura pas opéré le prélèvement prévu à l'article 4, 1°, ou aura omis d'en déposer le montant concurremment avec sa cotisation, à l'organisme-assureur dans les conditions fixées par l'arrêté royal.

Lorsque le prélèvement prévu à l'article 4, 1°, n'aura pas été effectué par l'employeur ou son préposé à l'époque réglementaire, l'employeur sera en outre condamné à effectuer, de ses deniers personnels, le versement de l'assujetti.

Le jugement fixera le délai endéans lequel l'employeur devra exécuter cette obligation.

A défaut pour l'employeur d'avoir satisfait au jugement dans le délai ainsi fixé, le recouvrement des sommes dues sera opéré par voie de contrainte comme en matière de contributions directes.

L'employeur ne peut récupérer, directement ou indirectement, à charge de l'assujetti la somme versée en exécution du dit jugement.

ART. 41.

La peine prévue à l'article 40 sera appliquée autant de fois qu'il y aura d'omissions pour chaque assujetti.

HOOFDSTUK VIII.

Strafbepalingen.

ART. 40.

Wordt gestraft met een geldboete van 1 tot 26 frank, de werkgever of zijn vertegenwoordiger, die de bij artikel 4, 1°, voorziene som niet inhoudt, of die mocht verwaarloozen het bedrag ervan te zamen met zijn bijdrage, onder de bij Koninklijk besluit vastgestelde voorwaarden, bij het verzekeringsorganisme te storten.

Wordt de bij artikel 4, 1°, voorziene inhouding door den werkgever of zijn vertegenwoordiger niet op het voorgescreven tijdstip gedaan, dan zal de werkgever daarenboven worden veroordeeld om de storting van den verzekeringsplichtige te doen met zijn eigen geldmiddelen.

Het veroordeelend vonnis dient den termijn te bepalen, waarbinnen de werkgever bedoelde verplichting dient te vervullen.

Mocht de werkgever aan de bepalingen van het vonnis binnen den alzo vastgestelden termijn niet hebben voldaan, dan zal de invordering van de verschuldigde sommen door middel van ambtswang, gelijk in zake rechtstreeksche belastingen, plaats hebben.

De werkgever mag van den verzekeringsplichtige de in uitvoering van bedoeld vonnis gestorte som, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks terug-eischen.

ART. 41.

De bij artikel 40 voorziene straf wordt toegepast zoo dikwijls de werkgever jegens een zijner verzekeringsplichtigen in verzuim is.

ART. 42.

Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 20 à 200 francs ou d'une de ces peines seulement, celui qui, en vue de l'exécution de la présente loi, aura empêché l'assujetti de s'assurer à l'organisme de son choix.

ART. 43.

Sera punie d'un emprisonnement de huit jours à un an, toute personne qui aura fait sciemment de fausses déclarations en vue de bénéficier ou de faire bénéficier des avantages prévus par la présente loi ou en vue d'obtenir ou de faire obtenir les allocations prévues aux articles 31 et 35 ou de faire majorer le taux de celles-ci.

La restitution des sommes indûment perçues sera en outre ordonnée.

ART. 44.

Sans préjudice de l'application éventuelle des articles 269 à 274 du Code pénal, seront punis d'une amende de 26 à 200 francs les employeurs ou leurs préposés qui refuseront de fournir aux personnes ou aux organismes chargés de l'exécution de la présente loi, tous les renseignements demandés en vue de son application.

ART. 45.

Par dérogation à l'article 100 du Code pénal, le chapitre VII et l'article 85 du livre I de ce Code sont applicables

ART. 42.

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 20 tot 200 fr., of met slechts één dezer straffen, degene die, in verband met de uitvoering dezer wet, den verzekeringsplichtige er toe zal hebben belet zich bij een organisme naar zijn keuze te verzekeren.

ART. 43.

Wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar, elke persoon die willens en wetens valsche aangiften doet om de bij deze wet voorziene voordeelen te genieten of te laten genieten, of om de bij artikels 31 en 35 voorziene ouderdomstoelagen te verkrijgen of te laten verkrijgen ofwel om het bedrag daarvan te laten vermeerderen.

Het terugbetalen van de ten onrechte getrokken sommen zal bovendien worden opgelegd.

ART. 44.

Onverminderd de eventueele toepassing van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met een geldboete van 26 tot 200 frank gestraft, de werkgevers of hun vertegenwoordigers, die aan de personen of aan de organismen, met de uitvoering dezer wet belast, al de met het oog op de toepassing er van gevraagde inlichtingen weigeren te verstrekken.

ART. 45.

Bij afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek zijn hoofdstuk VII en artikel 85 van Boek I van dit Wetboek

aux infractions prévues aux articles 40, 42, 43 et 44 de la présente loi.

Art. 46.

Les employeurs sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs préposés pour inexécution des obligations prévues par la présente loi.

Art. 47.

Une expédition des jugements rendus en exécution des articles 40, 42, 43 et 44 de la présente loi sera adressée au Ministre de l'Industrie et du Travail.

CHAPITRE IX.

Dispositions générales.

Art. 48.

Les conventions intervenues, antérieurement à la mise en vigueur de la présente loi, entre les employeurs et les assujettis et entre les employeurs, les assujettis et des organismes d'assurance, relativement à l'assurance de rentes ou de capitaux au profit des assujettis et de leurs ayants droits, seront résolues à la date du 31 décembre 1925.

Les organismes assureurs seront tenus de fixer, dans les six mois de la mise en vigueur de la loi, le montant, à la date du 31 décembre 1925, des avantages garantis en vertu des précédentes conventions. Ces avantages ne seront cependant liquidés, sauf accord des parties intéressées, qu'aux âges et

toepasselijk op de bij de artikelen 40, 42, 43 en 44 dezer wet voorziene inbreuken.

Art. 46.

De werkgevers zijn burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der geldboeten opgelegd aan hun vertegenwoordigers, wat het niet -uitvoeren van de bij deze wet voorziene verplichtingen betreft.

Art. 47.

Een uitgifte van de vonnissen, geveld in uitvoering van de artikels 40, 42, 43 en 44 dezer wet, dient aan den Minister van Nijverheid en Arbeid te worden overgemaakt.

HOOFDSTUK IX.

Algemeene bepalingen.

Art. 48.

De overeenkomsten gesloten, vóór het in werking treden dezer wet, tusschen de werkgevers en de verzekeringsplichtigen en tusschen de werkgevers, de verzekeringsplichtigen en de verzekeringsorganismen, betreffende het verzekeren van renten of kapitalen ten voordeele van de verzekeringsplichtigen en hun rechtverkrijgenden, worden op 31 December 1925 verbroken.

De verzekeringsorganismen zijn er toe gehouden binnen de zes maanden na het in werking treden der wet het bedrag te bepalen, op 31 December 1925, van de krachtens vorige overeenkomsten gewaarborgde voordeelen. Behoudens overeenkomst der betrokken partijen, worden bedoelde voordeelen echter

dans les conditions fixées par le contrat.

ART. 49.

Les polices d'assurances établies en exécution de la présente loi, ne peuvent être remises en gage. Toute convention contraire est nulle de plein droit.

ART. 50.

Sauf ce qui est décidé à l'article 50 de la loi générale, en ce qui concerne les rentes, majorations et allocations acquises en vertu de cette loi, les rentes et les allocations accordées en vertu de la présente loi ne peuvent être saisies et ne sont cessibles que jusqu'à concurrence d'un cinquième pour dettes envers le Trésor public et d'un tiers pour les causes énoncées aux articles 203, 205 et 214 du Code civil.

ART. 51.

Les majorations ou allocations prévues aux articles 15, 18, 19, 22 et 33 de la loi générale sont allouées aux assujettis, à leur veuve et à leurs orphelins, dans les conditions fixées par la dite loi, sauf ce qui est décidé aux articles 34 et 38.

ART. 52.

Les procurations, quittances, certificats et autres pièces, relatifs à l'exécution de la présente loi, sont délivrés gratuitement et dispensés du droit de timbre, de greffe et d'enregistrement.

pas op den leeftijd en onder de voorwaarden, bepaald bij het contract, vereffend.

ART. 49.

Al de in uitvoering dezer wet opge-
maakte verzekeringspolissen mogen niet in pand worden gegeven. Elke tegenstrijdige overeenkomst is van rechtswege nietig.

ART. 50.

Behoudens hetgeen in artikel 50 van de algemeene wet is beslist, wat de krachtens die wet verworven toeslagen en ouderdomstoelagen betreft, zijn de krachtens deze wet verleende renten en toelagen noch voor overdracht noch voor beslag vatbaar, tenzij ten beloope van een vijfde wegens schulden aan de de Openbare Schatkist en van een derde om de redenen in de artikels 203, 205 en 214 van het burgerlijk wetboek opgegeven.

ART. 51.

De toeslagen of toelagen, voorzien bij de artikels 15, 18, 19, 22 en 33 van de algemeene wet worden onder de bij bedoelde wet vastgestelde voorwaarden aan de verzekeringsplichtigen, hun weduwe of hun weezen verleend, behoudens hetgeen in de artikels 34 en 38 is beslist.

ART. 52.

De volmachten, quitantiën, getuig-schriften en andere stukken, tot de uitvoering dezer wet betrekkelijk, worden kosteloos uitgereikt en van zegel-, griffie- en registratierecht vrijgesteld.

ART. 53.

Les mesures d'exécution de la présente loi seront réglées par Arrêté royal.

ART. 54.

La présente loi entrera en vigueur le 1er janvier 1926.

Donné à Bruxelles le 23 juillet 1924.

ART. 53.

De uitvoeringsmaatregelen dezer wet worden bij Koninklijk besluit geregeld.

ART. 54.

Deze wet treedt op 1 Januari 1926 in werking.

Gegeven te Brussel, den 23 Juli 1924.

ALBERT.

PAR LE ROI :

*Le Premier Ministre,
Ministre des Finances,*

VAN KONINGSWEGE :

*De Eerste-Minister,
Minister van Financiën.*

G. THEUNIS.

Le Ministre de l'Industrie et du Travail, | De Minister van Nijverheid en Arbeid,

PAUL TSCHOFFEN.
